

België - Belgique
P.B.-P.P.
2000 Antwerpen 1
BC 9497

PERIODIEK

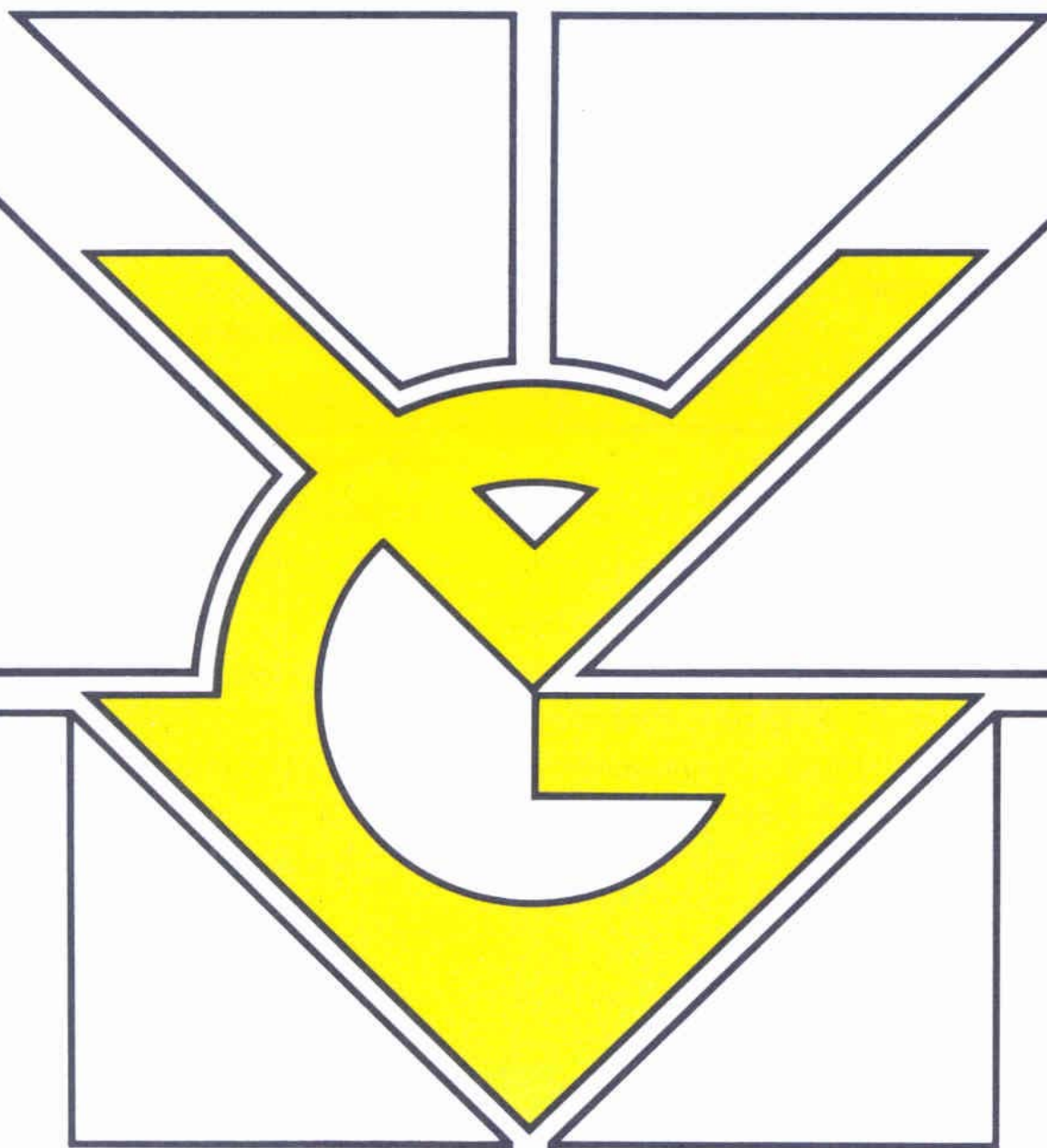
DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

VAN HET VLAAMS GENEESKUNDIGENVERBOND

62ste jaargang

Oktober – November – December 2007

Nr. 4

VOORWOORD	3
GESCHIEDENIS VAN DE GENEESKUNDE.....	4
<i>VAN TABOE NAAR VRIJHEID.....</i>	<i>4</i>
BALANS.....	8
<i>HET VERHAAL VAN POLITICI DIE WEIGEREN HUN MACHT TE GEBRUIKEN*.....</i>	<i>8</i>
FORUM	10
<i>IN NAGEDACHTENIS VAN COLLEGA KENENS.....</i>	<i>10</i>
<i>SOCIALE ZEKERHEID VAN HUISARTSEN BLIJFT ONDERMAATS!.....</i>	<i>10</i>
<i>ZET VLAANDEREN OP HET INTERNET!.....</i>	<i>11</i>
<i>STAATSHERVORMING TERUG VAN NOOIT WEG GEWEEST MAAR MOEILIJKER DAN OOI*.....</i>	<i>12</i>
KORTE BERICHTEN	14
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING	19
<i>HULP VOOR EEN JEMENTISCHE GEMEENTE VANUIT OOST-VLAANDEREN</i>	<i>19</i>
VGv-MEDEDELINGEN	20
<i>ALGEMENE LEDENVERGADERING.....</i>	<i>20</i>
<i>BRIEF VGv NAAR YVES LETERME.....</i>	<i>21</i>
<i>REACTIE VGv OP ARTIKEL "DE HUISARTS": VLAAMSE ARTSEN EN SPLITSING GEZONDHEIDSZORG</i>	<i>21</i>
OVV-MEDEDELINGEN.....	23
<i>BRIEF AK-VSZ AAN YVES LETERME EN DE VLAAMSE REGERINGSONDERHANDELAARS</i>	<i>23</i>
<i>BRIEF OVV AAN DE VLAAMSE REGERINGSONDERHANDELAARS.....</i>	<i>23</i>
<i>STANDPUNT VAN HET OVERLEGCENTRUM VAN VLAAMSE VERENIGINGEN.....</i>	<i>24</i>
VGv-CULTUUR.....	27
<i>VGv BEZOECT.....</i>	<i>27</i>
<i>TENTOONSTELLINGEN</i>	<i>28</i>
<i>BOEKBESPREKINGEN</i>	<i>29</i>
BRIEFWISSELING	34

VVMV-Berichten: KATERN ingevoegd.

www.vgv.be

Nog meer informatie
Makkelijk om te reageren
Of in discussie te treden

VOORWOORD

Zelfbestuur voor Vlaanderen

Eigenlijk kan ik dit voorwoord beginnen met exact dezelfde zin als in het vorige editoriaal, nu drie maand geleden: *“Het formatieberaad is volop aan de gang, en het ziet er alweer niet goed uit.”*

Ik denk dan vooral aan de splitsing van de gezondheidszorg. In dit nummer verschijnt een uitstekend werkstuk van Eric Ponette, waarin hij de evolutie schetst van de gekende resoluties van het Vlaams Parlement - over o.a. de communautarisering van de gezondheidszorg - van 1999 tot heden. Wij kunnen alleen maar vaststellen dat die eis zelfs na meer dan 140 dagen niet op de onderhandelingstafel ligt. Dit is inderdaad het verhaal van politici die weigeren hun macht te gebruiken. Dit is inderdaad ... die 5 minuten politieke moed waar we nu al zo lang op wachten.

Lode Claes noemde dat in 1985 “De afwezige meerderheid”. Ze is in 2007 nog steeds afwezig! Zijn boek zou verplichte literatuur moeten zijn voor de huidige generatie politici en a fortiori voor de onderhandelaars.

Er wordt opgeworpen dat oranje-blauw slechts over een gewone meerderheid beschikt, en dus geen “grote” staatshervorming kan verwezenlijken. En de zoektocht naar een tweederde meerderheid wordt beslist nog veel moeilijker. Met andere woorden: elke dag dat de formatie aan-sleept wordt het duidelijker dat het “Belgische compromis” niet meer haalbaar is. Deze langdurige formatie legt het deficit van België bloot.

Na het uiteenvallen van de Sovjetunie, Joegoslavië en Tsjechoslovakije is België de enige overblijvende kunstmatig gevormde staat in Europa. Vlaanderen en Wallonië zijn twee verschillende landen, die na de nederlaag van Napoleon in Waterloo artificieel bijeengevoegd werden. Sinds de verkiezingen van 10 juni 2007 belicht de internationale pers dit fenomeen nu al maanden. De bevolking beseft het stilaan ook (peilingen tonen nu al 35 % voorstanders van Vlaamse onafhankelijkheid, in het verleden was dat nooit meer dan 10 %!). Nu nog alleen de politici aan de onderhandelingstafel overtuigen dat ze het wellicht sneller eens zullen geraken over een boedelscheiding dan over de maatregelen om het huwelijk alsnog te redden.

Hoe langer deze formatie duurt, hoe meer we naar een vorm van anarchie en een crisis van het regime evolueren.

De vorige voorzitter van de SP.a, daarenboven professor grondwettelijk recht, zei nog niet zo lang geleden dat het Vlaams Parlement perfect legitiem de onafhankelijkheid van Vlaanderen kan uitroepen. Hij herhaalde daarmee trouwens de woorden van zijn voorganger in de leerstoel constitutioneel recht, prof. em. Senelle. Wij voelen ons dus in goed gezelschap.

Het is bijna 11 november. Deze datum is symbolisch. Waarop wachten we om de aloude eis van de Fronters te realiseren?

Zelfbestuur!

Jan Van Meirhaeghe
28 oktober 2007

GESCHIEDENIS VAN DE GENEESKUNDE

VAN TABOE NAAR VRIJHEID

DR. JOHAN MATTELAER

Albijn van den Abeelelaan 12

8500 KORTRIJK

Tel: 056-211792

Email: joan.mattelaer@skynet.be

- Geboren te Kortrijk op 28/09/1937
- Diploma van doctor in genees-, heel- en verloskunde aan KU Leuven in 1962
- Meerdere urologische stages in het buitenland
- Erkenning geneesheer-uroloog in 1969
- Diensthoofd van de Urologische Afdeling van O.L.Vr. Hospitaal te Kortrijk (1969-1988)
- Hoofd van de Urologische Afdeling van het Ziekenhuis St. Maarten te Kortrijk (later AZ Groeninge) (1988-2003)

- Lid/bestuurslid/ erelid van meerdere nationale en internationale urologische verenigingen
- Publicaties:
 - meer dan 150 publicaties in diverse nationale en internationale wetenschappelijke tijdschriften
 - meer dan 80 publicaties i.v.m. geschiedenis van de geneeskunde en van de urologie
 - editor van 12 volumes van "De Historia Urologiae Europaeae"
 - auteur van het boek "De Fallus in Kunst en Cultuur" (Nederlands, Engels, Frans)
 - auteur van het boek "Van versiering tot verminking – Peniskokers, infibulatie, besnijdenis en castratie bij de man" (Nederlands en Engels)
- Sociale activiteiten:
 - Stichter van Artsen zonder Vakantie in 1981; meerdere buitenlandse missies
 - Voorzitter Mgr. Goethals Health Clinic Committee in Calcutta

Geschiedenis van de seksualiteit in de 20ste eeuw

Deel 1: tot aan de tweede wereldoorlog

Seksualiteit is zo oud als de mens.

Primitieve volkeren kenden geen of weinig schaamtegevoel, en de menselijke genitaliën werden als goden afgebeeld en vereerd. Ook in onze middeleeuwse badstoven bestond weinig schaamtegevoel. (Fig. 1.) De seksualiteitsbeleving in het verre Oosten (denk aan de Kama Soetra) of bij de pre-Columbiaanse culturen in Amerika laten we hier buiten beschouwing

Doch aan de spontane menselijke uitingen van seksualiteit werd een einde gesteld onder invloed van heel wat invloeden: seksualiteit werd taboe. Slechts vanaf het begin van de 20ste eeuw werd de seksualiteit wetenschappelijk benaderd en verdwenen progressief alle taboes.

Waarom seksualiteit taboe werd.

Vooreerst was er de christelijke godsdienst en moraal, de reformatie en de contrareformatie. Van even groot of zelfs nog groter belang waren enkele medische publicaties en de invloed van de eerste pedagogen.

Medici, pedagogen en 'eugenisten' lagen aan de oorsprong van de paranoia rond masturbatie. En daarop kwam in het begin van de 20^e eeuw nog de hypocrisie van de Victoriaanse 'pudeur'.

Uiterlijk, werd, in het dagdagelijkse leven, vanaf de 18^e, 19^e eeuw alle seksualiteit taboe!

De term taboe komt van het Polynesisch woord 'tapu' en werd door de ontdekkingsreiziger James Cook (1728-1779) in Europa geïntroduceerd. Vroegere antropologen kenden deze term enkel toe aan primitieve culturen als een vorm van magie en bijgeloof. In het geïndustrialiseerde westen werd de term gebruikt in verband met sociaal

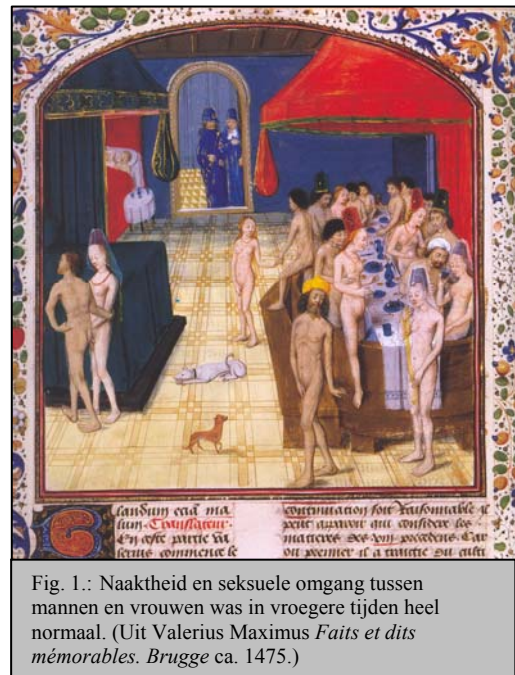

Fig. 1.: Naaktheid en seksuele omgang tussen mannen en vrouwen was in vroegere tijden heel normaal. (Uit Valerius Maximus *Faits et dits mémorables*. Brugge ca. 1475.)

gedrag, voor iets dat onbespreekbaar is. Zo moesten de gevoeligheden van een taboe in de maatschappij ernstig genomen worden, op straf van uitsluiting.

(1) De kerk, de reformatie en de contrareformatie.

Het kan niet geloofchend worden dat de invloed van de godsdienst enorm was. Sint Augustinus had seks reeds *revolterend* genoemd, Arnobius *vuil en vernederend*, Methodius *onbetamelijk*, Sint Jeroom *onzuiver*, Tertullius *beschamend* en Sint Ambrosius *bevuilend en ontwijgend*.

Reeds vanaf de 15^e eeuw merken we ook in de wetenschappelijke literatuur, een duidelijke verandering: de anatomen spreken van de penis als ‘le membre honteux’ (Dürer, die Vier Bücher, 1614) en van de arteria en vena pudenda (pudenda: waarover we beschaamd moeten zijn). (Fig. 2)

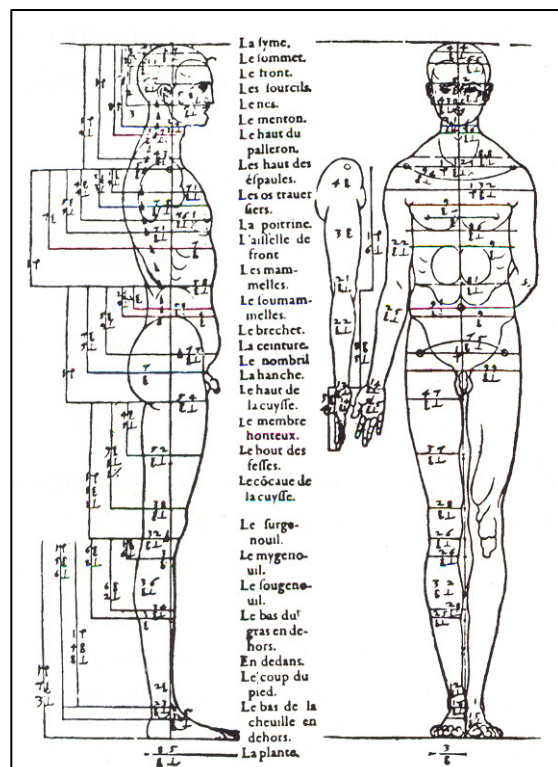

Fig. 2.: Albrecht Dürer beschrijft in 1614 de penis als le membre honteux in zijn Die Vier Bücher

De reformatie met Martin Luther (1483-1546) en Johannes Calvijn (1483-1546) onderdrukte de seksualiteit nog verder en onder de contrareformatie bezorgde Paus Paulus IV een lijst met gevaarlijke en verboden boeken aan de inquisitie. In de 17^e eeuw werd dit de ‘*lisensing act*’ in Engeland, en in 1642 gaf Ferdinand III in Oostenrijk *die Richtlinien für die Zensur*, die later, onder Maria Theresia in 1758 door de Nederlandse arts Geerard Van Swieten aangevuld werd. De laatste versie van de katholieke index dateert van 1948, en de index werd slechts afgeschaft in 1966. In Vlaanderen verdween ons Katholieke *Lectuurrepertorium* slechts in 1978.

(2) De geneeskunde en de pedagogie

Doch belangrijker nog dan de kerk waren de geneeskunde en de eerste pedagogie.

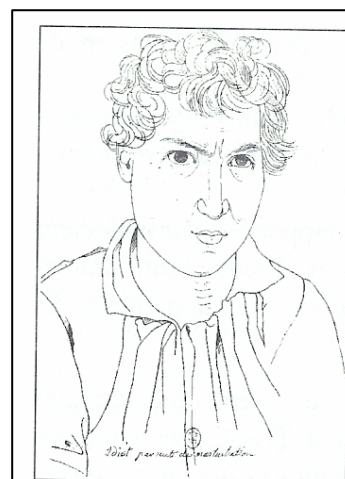
De anti-falluscultuur en het taboe op de seksualiteit werden echter ten top gedreven vanaf 1715, na de publicatie in Engeland van de brochure: “*Onania, or the heinous sin of self pollution, and all its frightful consequences in both sexes considered, with spiritual and physical advice to those who have already injured themselves by this abominable practice*”. Deze drie basisideeën: de zonde (the heinous sin), de ondeugd (abominable practice), en de verschrikkelijke gevolgen ervan (its frightful consequences), die hier voor de eerste maal gepubliceerd werden, zouden de zeden, de moraal en de cultuur in West-Europa,

en later ook in Noord en Zuid Amerika tot in de 20ste eeuw fundamenteel beïnvloeden.

Nog meer invloed en vooral meer verspreiding kende het boek van de Zwitserse geneesheer Samuel Auguste Tissot (1728-1797). Het verscheen eerst in het Latijn in 1758 en werd vooral in de Franse vertaling vanaf 1760 verspreid onder de titel: “*L’onanisme, Dissertation physique sur les maladies produites par la masturbation*”. Als geneesheer verwekt Tissot een algemene psychose en schrik door de

beschrijving van de vele ziekten die door masturbatie of zelfbevlekking kunnen veroorzakt worden (Fig 3).

Zo wordt vanaf de tweede uitgave van de Encyclopaedie Britannica masturbatie bestempeld als “a very great crime”! De standpunten van Tissot werden daarenboven fors onderlijnd door de christelijke moraal, zowel bij de katholieken, de protestanten als de anglicanen. De invloed van Tissot was enorm! Niet alleen in de biechtstoel, waar zijn boek de moraal, de penitentie en de schrik bepaalden, maar vooral langs de eerste pedagogie. De pedagogie op het einde van de 18e eeuw aanvaardde

L'idiot par masturbation : J. ED Esquirol : Des maladies mentales, 1838, chapitre « Des crétiens », II, page 353. JF 29 Res4° GFM Gabriel, Cabinet des estampes.

Fig. 3: L'idiot par masturbation afbeelding in het boek Des Maladies Mentales door J. ED Esquirol, in het hoofdstuk Des Crétiens, p. 353 en verschenen in 1838

klakkeloos de standpunten en theorieën van Tissot en paste deze rigoreus toe bij de opvoeding van de jeugd. Zowel Zimmermann in 1722, als Basedow spreken van “misdaad tegen de natuur”. Hufnagel meent dat het noodzakelijk is om over de gevolgen van masturbatie te spreken tijdens de godsdienstlessen. Salzmann publiceert in 1785 een werk over de geheime zonden van de jeugd: “Über die heimliche Sünden der Jugend”. Jongens mochten niet meer alleen samen zijn, bij het slapen moesten de handen boven de dekens gehouden (of gebonden!) worden en voor resistente gevallen werden allerlei toestellen tegen masturbatie op de markt gebracht.

In 1786 raadt Vogel een “dunne linnen broek aan, die belet de genitaliën aan te raken”, of beter nog “een broek die vooraan volledig gesloten is, met achterin een klein slot waarvoor het kind de sleutel moet vragen.” Het toppunt van deze anti-masturbatiecampagne zien we op het einde van de achttiende eeuw in Duitsland. Het meest radicale middel tegen onanisme bij jongens was de infibulatio. Deze ingreep bestond erin de voorhuid zover mogelijk over de eikel te trekken, er twee gaatjes in te brengen, en eens de wondheling bekomen was, een ijzeren ring door de twee gaatjes te brengen. Naast de operatie werden ook heel wat apparaten uitgedacht met ijzeren ringen voorzien van scherpe punten. Anderen waren voorzien van een elektrisch alarmsysteem.

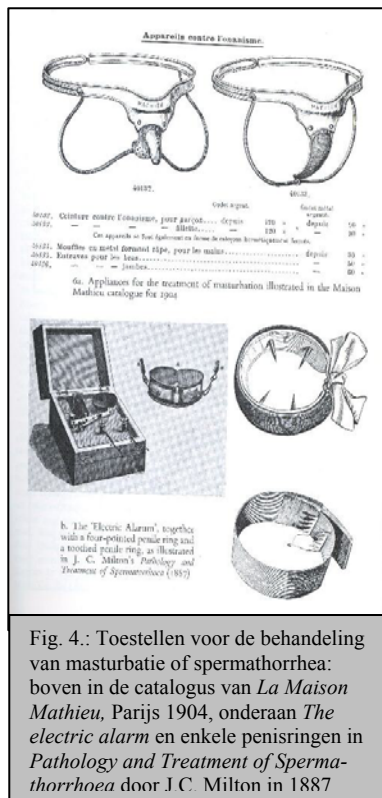

Fig. 4.: Toestellen voor de behandeling van masturbatie of spermatorrhoea: boven in de catalogus van *La Maison Mathieu*, Parijs 1904, onderaan *The electric alarm* en enkele penisringen in *Pathology and Treatment of Spermatorrhoea* door J.C. Milton in 1887

In 1857 had Paus Pius IX besloten bij alle beelden binnen Vaticaanstad de genitaliën af te hakken. Hij verminkte de werken van klassieke Griekse beeldhouwers en van Michel Angelo, Bramante en Bernini. Daarna werden over de beschadigde plaatsen vijgenbladen van gips aangebracht. Hoewel al deze overtuigingen en antiseksuele praktijken vooral in de 19de eeuw hoogtij vierden, bleven ze nog tot lang na de tweede wereldoorlog zowel de moraal als de opvoeding beïnvloeden.

In zijn boek “Scouting for Boys” (1914) waarmee Baden-Powell tienduizenden scouts heeft beïnvloed, schrijft hij: “De tabak, de drank en het gokspel zijn gebreken van oudere mannen, maar kunnen ook jongeren aantrekken. Maar de beestachtigheid (Baden-Powell schrijft “beastliness” wanneer hij onanisme bedoelt) is geen menselijk gebrek; de mensen hebben slechts afschuw voor degene die er zich aan overgeeft!” En in 1922 schrijft Baden-Powell nog: “The germ is a sacred trust for carrying on the race.” (Het sperma is een heilig goed voor de instandhouding van het ras). Het Victoriaanse puritanisme op het eind van de 19^e eeuw was een andere factor die de seksualiteit sterk beïnvloed heeft, temeer omdat op dat ogenblik de engelse vloot de wereld regeerde!

De grondlegger van het puritanisme was de Engelse William Tyndale (1494-1536) die later op de brandstapel te Vilvoorde eindigde in 1536. Zijn leer bloeide vooral in Engeland en Schotland in de 17^e en 18^e eeuw, en evolueerde naar het Piëtisme in Duistland, de ‘Nadere Reformatie’ in Nederland en de Great Awakening in de Verenigde Staten. Het waren vooral deze gemeenschappen die later naar de Verenigde Staten emigreerden. De vooral Protestantse Engelse Society had steeds aangenomen dat een man beter huwt dan moet branden van wellust! Wegens de combinatie van een gehuwde geestelijkheid en de sterk verspreide ideeën van het Malthusianisme was de huwelijksmoraal er sterk gedramatiseerd. De leraren trachtten een normale seksuele code op te leggen en jonge mannen en vrouwen te waarschuwen tegen de catastrofale gevolgen van masturbatie, frequente seksuele relaties, vroegtijdig huwelijk en andere gesels voor het Engelse ras. Dit werd versterkt door een overvloedige medische literatuur die allerhande taboes versterkte en onderhield, met steeds de vooropstaande idee dat seks een verlies betekent van levensvocht en levenskracht. De geneesheren werden vervoegd door de moralisten wanneer moest gereageerd worden tegen “schandalige” seksuele praktijken zoals

prostitutie, buitenechtelijke of voorhuwelijkse betrekkingen, promiscuïteit, homoseksualiteit, pornografie enz. In de ogen van de econoom en de politieke filosoof is het voor de armen niet geoorloofd meer kinderen te verwekken dan ze kunnen opvoeden.

En toch werd in de Victoriaanse periode de seksuele pornografie, hoewel ondergronds, aangewakkerd en kende een grote bloei! Het was de periode waar de grote musea hun erotische beelden en boeken onderbrachten in “Rariteiten” of “Secreta” kabinetten, zoals te Napels en het British Museum.

Seksualiteit wordt wetenschap.

Het woord seksualiteit treft men vóór de 19^e eeuw niet aan in de literatuur. De term ontstond ongeveer 150 jaar geleden en werd weinig gebruikt.

Vroeger verstond men iets anders onder seksualiteit dan vandaag de dag. Men gebruikte ook andere woorden zoals: liefde, erotiek en geslachtelijkheid, geslachtsgemeenschap, geslachtelijke betrekkingen, geslachtsvereniging en geslachtsleven..

Het woord ‘seks’ is in het Nederlands een oud woord. Het wordt in 1485 voor het eerst in Nederlandse geschriften aangetroffen, en komt van het Latijnse woord ‘sexus’ dat oorspronkelijk ‘verdeling’ betekend. Grammaticaal dient het woord gebruikt te worden met de toevoeging ‘virile’[mannelijk] of ‘muliebre’[vrouwelijk]. In het Latijn treft men in de 5e eeuw ook de term ‘sexualis’ aan. In het Frans duikt het woord ‘sexe’ op in de 12e eeuw. In de *Encyclopédie* van Diderot (1713-1784) wordt ‘le sexe’ met 10 regels afgedaan. De adjectieven ‘seksueel’, ‘sexual’ en ‘geschlechtlich’ werden toen alleen gebruikt om de scheiding der geslachten aan te duiden.

Doch omstreeks 1900 begon er een periode van wetenschappelijke vooruitgang op seksuologisch gebied. In medische kringen werd belangstelling getoond naar de verschillende aspecten van de *vita sexualis* van de mens. De pioniers waren Iwan Bloch (1872-1922), Auguste Forel (1848-1931), Fritz Kahn (1888-1968), Richard von Krafft-Ebing (1840-1902), Henry Havelock-Ellis (1868-1935), Schrenk-Notzing, Sigmund Freud (1856-1939) en vele anderen.

Richard von Krafft Ebing publiceerde in 1886 zijn *Psychopathia sexualis* waarin hij de overgang van een morele en juridische naar een medische en psychologische benadering van de seksualiteit beschreef. Zijn boek werd later in het Nederlands vertaald: *Leerboek der Zielsziekten van het geslachtsleven vooral met het oog op de tegennatuurlijke Geslachtsdrift*.

In 1907 publiceerde Auguste Forel (1848-1931) *Die sexuelle Frage, eine naturwissenschaftliche, psychologische und soziologische Studie für Gebildete*.

De Engelse geneesheer Henry Havelock Ellis (1859-1939) deed baanbrekende studies op opvoedkundig en seksuologisch gebied en publiceerde *Studies in Psychology of sex* in 6 delen tussen 1898 en 1910.

In 1937 publiceerde Fritz Kahn (1888-1968) in Hongarije een ophefmakend boek *Unser Geschlechtsleben* dat in Nederland vertaald en aangevuld werd door Heijermans, en verscheen als: *Het sexuele Leven van den Mensch*.

Eind 1925 publiceerde de Nederlandse vrouwenarts uit Haarlem, Theodoor Hendrik van de Velde zijn boek *Het Volkomen Huwelijk* waarvan de eerste druk in enkele weken uitverkocht was. In 1972, bijna 50 jaar later verscheen de laatste en 42ste druk! Tot ver in de zestiger jaren van vorige eeuw gold *Het Volkomen Huwelijk* voor leken, in zowel kerkelijke als buitenkerkelijke kring als hét seksuele voorlichtingsboek. Hierin beschreef van de Velde de geslachtsfysiologie en de techniek van de geslachtelijke omgang. Hij beschrijft in detail de geslachtsdaad, de seksuele opwindings, orgasme en bevrediging van man en vrouw. De geslachtsomgang bestaat uit het *voorspel*, het *liefdesspel*, de *geslachtelijke vereniging* en het *naspel*. In die tijd was dat volledig nieuw en voor veel mensen nog echt shockerend en in 1931 werd het boek door Rome op de Index geplaatst.

In “Het Volk” van 24-25 december 1921 lezen we nog het volgend verslag:

Donderdagavond heeft hoogleeraar Dr Frans Daels, in de groote zaal der Gentsche Hoogeschool, over geslachtsopvoeding, eene voordracht gehouden. Een kiesch onderwerp, maar zoo keurig voorgedragen, dat de toehoorders enkel schoonheid en fierheid te genieten kregen, waar anderen slechts zwakte en laagheid zouden ontdekken. Tot het geslachtsleven moeten de jongens en de meisjes verstandig en naar een vasten regel opgeleid worden, heeft professor Daels daar geleeraard.....

Berlijn tussen de twee wereldoorlogen: de grote ontwikkeling van de wetenschappelijke seksualiteit.

Dr. Iwan Bloch (1872-1922) was dermato-veneroloog te Berlijn, en had nauwe contacten met de mensen en organisaties die zich met de openbare gezondheidsaspecten van de seksualiteit, vooral met de ‘venerische’ ziekten bezig hielden. Zijn kennis op het gebied van de seksualiteit strekte zich echter veel verder uit dan de biologie en de pathologie. In zijn boek *Das Sexualleben unserer Zeit in seinen Beziehungen zur modernen Kultur*, waarvan de eerste oplage in 1906 verscheen, ontwikkelde hij een algemene visie van de moderne ‘Sexualwissenschaft’. Hierin betrok hij met bemerkenswaardige visie de fysiologische, psychologische, medische, sociale, culturele, opvoedkundige, juridische en politieke aspecten van de seksualiteit. Bloch publiceerde verder veel over impotentie, wat hij *sexuelle Neurasthenie* noemde, en gaf ook een boek uit over *Die Prostitution* in verschillende delen.

Samen met Iwan Bloch en Albert Moll (1862-1932), die in 1911 *Handbuch der Sexualwissenschaften* publiceerde, is Magnus Hirschfeld (1868-1935) de grondlegger van de vroege moderne seksuologie en van

Fig.5.: Magnus Hirschfeld (1848-1935), “de” grondlegger van de moderne en wetenschappelijke seksuologie richtte te Berlijn in 1928 het *Institut der Sexualwissenschaft* op

de ‘school van Berlijn’. (Fig 5). Hirschfeld was geneesheer: clinicus én organisator. Naast zijn activiteiten en medewerking bij vele nationale en internationale organisaties zoals de World League for Sexual Reform (WLSR) in 1928, stichtte hij ook in 1919 het ‘Institut für Sexualwissenschaft’ in Berlijn. Hier werden patiënten onderzocht en behandeld en cursussen gegeven. In 1897 stichtte hij het *Wissenschaftlich-Humanitäre Komitee* dat zich speciaal met de studie van homoseksualiteit bezig hield. Hirschfeld werkte op het gebied van de conceptuele én van de empirische research. De uitdrukking ‘transvestismus’ is onder andere van zijn hand en hij streefde zeer actief naar een aanvaarding van de homoseksualiteit. In 1913 had hij reeds, samen met Iwan Bloch het *Artzliche Gesellschaft für Sexualwissenschaft und Eugenik* opgericht en in 1921 organiseerde hij te Berlijn de eerste *International Conference for Sex Reform on a Sexological Basis*. Tussen 1926 en 1930 publiceerde hij *Geschlechtskunde* in 5 volumes en gaf vanaf 1908 het *Zeitschrift für Sexualwissenschaft* uit waarvan hij hoofdredacteur was.

Toen in 1919 in Berlijn de eerste film over homoseksualiteit uitkwam toonde hij zich een oprecht verdediger van *Das Dritte Geschlecht*. In zijn boek *Sexualpathologie, ein Lehrbuch für Ärzte und Studierende* (1928) wijdt hij een baanbrekend hoofdstuk aan mannelijke impotentie. Samen met Bernhard Shapiro (1885-1966) ontwikkelde hij met het product testifortan ook de eerste hormonale therapie tegen impotentie. Eveneens te Berlijn had ondertussen Felix Abraham (1901-1938), die aanvankelijk gynaecoloog was en later plastisch chirurg in 1931 een operatieve geslachtsverandering bij twee mannelijke transvestieten doorgevoerd. Ook de Jood Max Marcuse (1877-1963) die later naar Israël emigreerde, was te Berlijn voor de ontwikkeling van de Sexualwissenschaft een belangrijke figuur. Van 1919 tot 1932 nam hij van Magnus Hirschfeld de redactie van het *Zeitschrift für Sexualwissenschaft* over, publiceerde in 1923 zijn *Handwörterbuch der Sexualwissenschaft* (en na WO II nog ABC, Führer durch Sexualität und Erotik in 1962). Ondertussen had Sigmund Freud (1856-1939) te Wenen zijn theorieën over psychoanalyse en de invloed van de seksualiteit hieromtrent ontwikkeld.

Berlijn, als hoogtepunt van de ontwikkeling en de studie van de moderne wetenschappelijke seksualiteit kende een brutaal einde wanneer de Nazi’s in 1933 in Duitsland aan de macht kwamen. Temeer omdat de grondleggers van de moderne seksuologie allen Joods waren. De huizen van o.a. Hirschfeld werden door de Nazi’s geplunderd, zijn bibliotheek openbaar verbrand en het *Institut für Sexualwissenschaft* gesloten. Hirschfeld zelf had reeds in 1930 Berlijn verlaten, en hij, degene die in de Verenigde Staten van Amerika de ‘*Einstein of Sex*’ werd genaamd, overleed in Nice, Frankrijk, in 1935. Dit veranderde de ontwikkeling van de moderne seksuologie niet alleen in Duitsland, maar ook wereldwijd kon het geïntegreerde bio-psycho-sociaal model zich niet doorzetten tot na de tweede Wereldoorlog.

Dr. Johan J. MATTELAER

De evolutie van resolutie nummer 4 van het Vlaams Parlement van 3 mei 1999 – in eerste instantie de communautarisering van de gezondheidszorg – is bijna te zelig om over te berichten.

Resolutie

In 1999 werd die resolutie geformuleerd als volgt: “ ... de normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid moeten integraal naar de deelstaten worden overgeheveld, dus onder meer met inbegrip van de gezondheidszorgverzekering en de gezinsbijslagen (kostencompenserende regelingen). Daarbij moeten de inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de vrije keuze bekomen om toe te treden tot het stelsel van de deelstaat Vlaanderen of van de Franstalige deelstaat, dat telkens zowel een regeling voor de inkomsten als voor de uitgaven bevat ...”

Deze resolutie werd aangenomen met een grote meerderheid en zonder tegenstemmen.

Vlaamse regeerakkoorden

In het Vlaams regeerakkoord van juli 1999 (regering Dewael) werd vermelde resolutie bevestigd in een afgezwakte versie: de financieringsbevoegdheid werd er uit gewipt, de normerings- en uitvoeringsbevoegdheid bleven er in. Het akkoord werd goedgekeurd door VLD, SP, VU en AGALEV.

In het Vlaams regeerakkoord van juli 2004 (regering Leterme) werd de formulering nog beknopter en vooral vager: “ ... volledig Vlaamse bevoegdheden voor gezondheidszorg en gezinsbeleid ...” Het akkoord werd goedgekeurd door CD&V, VLD, SP.a, SPIRIT en N-VA.

Politieke partijen

De groenen weten het niet goed: nu eens zijn ze voor (GvA 25.06.05 en 06.04.07), dan weer zijn ze tegen.

In mei 2006 haakte Johan Vande Lanotte af.

Vlaams Belang, Open VLD, Lijst Dedeker en SPIRIT zijn voor.

Het kartel CD&V – N-VA won de federale verkiezingen van juni 11. met een duidelijk programma voor meer Vlaams zelfbestuur, onder meer de communautarisering van de gezondheidszorg, meermaals publiek verdedigd door Inge Vervotte en Yves Leterme. Doch na de verkiezingen werd het zeer stil.

Nota Leterme

In de formateursnota van Yves Leterme in juli 11. treffen we bitter weinig bouwstenen aan voor een Vlaamse gezondheidszorg: een betere vertegenwoordiging van de gemeenschappen in de federale organen van de gezondheidszorg (Federaal Kenniscentrum, Be-Health en sommige overlegorganen in het RIZIV) en het betrekken van de gemeenschappen bij het sluiten van overeenkomsten inzake ouderenbeleid en geestelijke gezondheidszorg. Dat was het dan.

Le Soir lekt

In de door LE SOIR – tot hun ongenoegen – op 16 augustus 11. gelekte lijst van de Vlaamse onderhandelaars komen inzake gezondheidszorg volgende eisen voor: vertegenwoordiging van de gemeenschappen in de organen van het RIZIV met inspraak in de terugbetalingen en splitsing van de Orde der Geneesheren. Vanzelfsprekend staan we daar achter, doch in het licht van de communautarisering van de gezondheidszorg zijn dat apenootjes.

Zowel VGV, AK-VSZ (Aktiecomitee voor een Vlaamse SZ) als OVV (Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen) reageerden naar de partijvoorzitters van CD&V, N-VA en Open VLD en vroegen hen de communautarisering van de gezondheidszorg dringend als eis op de onderhandelings tafel te leggen. We kregen hierbij de gewaardeerde uitdrukkelijke steun van het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds (V&NZ) in hun persmededeling van 13.09.07 en de eveneens gewaardeerde impliciete steun van Domus Medica (De Huisarts 20.09.07), van het VVI (DS 22.08.07) en van de groep van het Lentemanifest (La Libre Belgique 24.09.07).

Solidariteit

Einde september 11. werd door de christelijke en socialistische vakbonden een petitieactie gestart, ondersteund door Belgische vlaggen aan huisgevels, als reactie tegen de splitsingsvoorstellen die bij de federale regeringsonderhandelingen op tafel liggen (BELGA 01.10.07).

Dit offensief werd gelanceerd onder de sluwe misleidende slogan “Red de solidariteit”. Over die splitsingsvoorstellen schrijft Luc Van der Kelen, lid van de Raad van Bestuur van B-Plus: “De Vlaamse onderhandelaars hadden, niet zonder gevaar voor de eigen geloofwaardigheid, rekening houdend met de Franstalige gevoeligheden een heel gemodereerde lijst samengesteld, waarin de quasi totaliteit van de sociale zekerheid werd ontzien ... Wel integendeel zouden ze (n.v.d.r.: de Franstaligen) daar geen financieel nadeel bij doen en de interpersoonlijke solidariteit zou onaangetast blijven.” (HLN 17.08.07).

“Red de solidariteit” zal later aangehaald worden als een schoolvoorbeeld van manipulatie van een goedgevolgde publieke opinie.

Spooknota

Enkele dagen nadat Herman Van Rompuy Yves Leterme terug in de formateursrol liet verzeilen, lekte La Libre Belgique op 6 oktober ll. een nota die in de pers de naam kreeg van spooknota (Rolf Falter DS 03.10.07 en 10.10.07; BELGA 05.10.07; Dirk Castrel GvA 06.10.07; Wim Van de Velden DT 06.10.07 en 09.10.07; ita DS 06.10.07). “Spooknota” omdat ze geen officieel karakter heeft. Volgens meerdere journalisten vertolkt ze echter wel de ideeën van verkenners Herman Van Rompuy en werd ze geschreven door Joëlle Milquet. Tot hier toe sprak Herman Van Rompuy de stellingen, die in die nota vervat zijn, niet tegen.

Wat staat er in die nota?

Inzake gezondheidszorg: vertegenwoordiging van gemeenschappen en gewesten in het Federaal Kenniscentrum Gezondheidszorg, in Be-Health, in de Hoge Gezondheidsraad en – als waarnemers – in sommige conventiecommissies met betrekking tot de geestelijke gezondheidszorg en tot het bejaardenbeleid.

En verder: een herschikking van bevoegdheden tussen de verschillende beleidsniveaus inzake preventie en prijzenpolitiek van de rusthuizen ; tenslotte federale ondersteuning van afhankelijke bejaarden en gehandicapten.

Dat betekent dus niet alleen een achteruitgang tegenover de apenootjes in de formateursnota van Leterme en in de door Le Soir gelekte nota van de Vlaamse eisen, doch bovendien de opening van een offensief om van preventie terug een federale bevoegdheid te maken en dus terug te keren naar de toestand vóór 1980. En tenslotte een poging tot federale recuperatie van de Vlaamse zorgverzekering.

Er staat nog meer (niet) in de spooknota: de Vlaamse eis voor meer fiscale autonomie, voor kortingen op de vennootschapsbelasting en voor communautarisering van de kinderbijslagen is afgevoerd en o.a. een voorstel tot samenvallende regionale en federale verkiezingen wordt opgevoerd: daardoor wordt de Vlaamse regering terug de vazal van de federale.

Verder worden de meeste communautaire problemen naar een werkgroep verschoven van vier Franstalige en vier Nederlandstalige Koninklijke commissarissen onder voorzitterschap van – jawel- Herman Van Rompuy en Armand De Decker, die tegen de zomer van 2008 een en ander voorbereiden in een vierde fase.

Met commissies voor staatshervorming en gefaseerde staatshervormingen hebben we als Vlamingen ervaring: ofwel komt er niets van ofwel wordt het een misbaksel. De verkenners heeft voor de verrottingsstrategie gekozen; hij neemt hiermee een zware verantwoordelijkheid. Het zij zo.

Er is een klein lichtpunt: tot hier toe hebben de Vlaamse onderhandelaars die nota niet goedgekeurd.

Zevende dag

Op 7 oktober ll. kwam in “De zevende dag” de gezondheidszorg aan bod.

Toen Kathleen Cools aan Vlaams minister van Gezondheid Steven Vanackere herhaaldelijk de vraag stelde of CD&V voor of tegen de splitsing van de gezondheidszorg is, bleef hij haar het antwoord schuldig. Net als oud-scoutsleider Rudy Verhoeven tijdens een pre-electoraal debat, kwam hij niet verder dan de beschouwing dat hij niet houdt van de term “splitsen”. CD&V vond het post-electoraal niet nodig om gauw-gauw een Inge Vervotte te laten verklaren dat ze er eigenlijk toch wel voor is.

Besluit

Op geen enkel ogenblik hebben de Vlaamse onderhandelaars de eis tot communautarisering van de gezondheidszorg tot hier toe op tafel gelegd. In het tegengestelde geval hadden de Franstaligen dat wel gelekt.

Dat betekent – met alle respect voor de inzet van onze vrienden-medestanders in dit dossier - dat CD&V het tot hier toe niet wilde, dat N-VA er tot hier toe geen prioriteit van maakte en dat Open VLD bijgevolg geen kleur hoefde te bekennen.

Een algemene stelregel in de politiek leert dat wie de confrontatie niet aandurft, slagen krijgt.

Het VGV vecht verder voor een Vlaamse gezondheidszorg. De Vlaamse volksgemeenschap heeft daar recht op. Wij willen die gezondheidszorg uitbouwen zoals met het Vlaams onderwijs gebeurde.

Vrienden collega's hou jullie taai : schrijf en spreek zoveel mogelijk politici aan: misschien is het nog niet te laat.

Eric Ponette

11 oktober 2007

*Gepubliceerd in “de Huisarts” op 25/10/2007

CITATEN

De staatshervorming is voor ons een breekpunt, dat is nog iets straffer dan een prioriteit.

Yves LETERME – GAZET VAN ANTWERPEN – 26/05/2007

Kunnen we onze gezondheidszorg alsnog betaalbaar houden? Als we van de huisartsen echte filters kunnen maken die alleen de ernstige gevallen doorsturen naar specialisten wél.

Jan DE MAESENEER – KNACK – 25/07/2007

We stappen niet in een regering zonder een klaar en duidelijk perspectief op staatshervorming. Die maakt dus integraal deel uit van een regeerakkoord. Die staatshervorming zal ook substantieel zijn, dat zal u zien.

Bart DE WEVER – DE STANDAARD – 19/06/2007

Wij hebben aan de informateur duidelijk gezegd dat we in het regeerakkoord een garantie willen dat die staatshervorming er komt. Anders stappen we niet in een regering. ... Bovendien willen CD&V en N-VA dat het parlement meteen begint met de bespreking van de staatshervorming.

Jo VANDEURZEN – DE STANDAARD – 19/06/2007

IN NAGEDACHTENIS VAN COLLEGA KENENS. SOCIALE ZEKERHEID VAN HUISARTSEN BLIJFT ONDERMAATS!

Ondanks eerdere beloften, blijft de sociale bescherming van de huisartsen ondermaats. Pensioenen van huisartsen flirten met de armoedegrens. Vergoedingen bij werkonbekwaamheid moeten bijna volledig teruggestort worden aan de sociale zekerheid, door blijvende verplichting tot het betalen van sociale lasten bij ziekte.

2001.... Collega Felix Kenens haalde toen de algemene pers. De wijze waarop hij getuigde hoe hij als terminaal zieke, toch genoodzaakt was zijn dagtaak als huisarts weer op te nemen, werd gehoord. Het was duidelijk: voor de huisarts geldt geen sociale zekerheid... maar onzekerheid. Toenmalige minister van sociale zaken, Frank Vandenbroucke was blijkbaar oprecht ontroerd. De beloften die hij toen deed werden via het VTM-programma van Goede Liekens in heel Vlaanderen gehoord.

België is in Europa een buitenbeentje: enkel hier wordt op het vlak van sociale rechten nog een onderscheid gemaakt tussen werknemers en zelfstandigen. Vanzelfsprekende rechten voor de enen, worden voor de anderen een onbetaalbare strop. We geven slechts enkele voorbeelden:

- Bij ziekte ontvangt de arts de eerste maand geen vergoeding.
- Pas na die eerste dertig dagen is er een vergoeding bij werkonbekwaamheid: 38,67 €/dag (met gezinslast) of 29,01 €/dag (zonder gezinslast). Per maand respectievelijk 1005,42 en 754,26 € (slechts 26 dagen worden betaald!)
- De sociale lasten moeten door een arts echter de eerste maanden - in sommige situaties kan dit zelf zes maanden duren - verder doorbetaald worden: dit betekent zonder meer dat de volledige vergoeding meteen moet teruggestort worden....
- De arts krijgt pas een volledig pensioen na een loopbaan van 45 jaar (dan is hij/zij 70 jaar). Dit pensioen bedraagt momenteel 935,11 €/maand voor een alleenstaande en 1168,89 €/maand voor een gezinspensioen.
- Zwangerschapsverlof: dat is gewoon onbestaande...
- Arbeidsongevallenverzekering: niet voor artsen...
- Artsen zijn slechts verzekerd voor grote risico's, tenzij ze zelf bijbetalen voor de aanvullende verzekering. Wanneer medische zorg echt nodig wordt, loopt de rekening vaak op. "Medische monsters" voor eigen gebruik zijn echt geen oplossing...

De terecht ontroerde minister Vandenbroucke beloofde dat dit zou veranderen. Een eerste stap was in de maak: mensualisering van sociale bijdragen was beloofd. Hierdoor zou de werkonbekwame arts alleszins sneller verlost worden van de verplichting om tijdens de ziekteperiode de sociale bijdragen te betalen. Maar de paarse regering heeft deze belofte ter gelegenheid van één van haar "super-ministerraden" ingeslikt.

Terwijl de arts voortdurend bezig is met het sociaal welzijn en de sociale zekerheid van zijn patiënten, is hijzelf nauwelijks beschermd als er met hem iets gebeurt!

Dr. Paul De Vreese
Voorzitter Comité Felix
Kenens

Dr. Herman Moeremans
Voorzitter Syndicaat van
Vlaamse Huisartsen.

Huisartsen worden meer dan eens de spil genoemd in de gezondheidszorg. Een zorg waar we allemaal willen aan meewerken om die op een sociaal aanvaardbare manier beschikbaar te stellen voor onze patiënten. Meer dan eens vraagt onze overheid ook inspanningen van de artsen, om gezondheidszorg binnen de sociale zekerheid betaalbaar te houden. Meer dan eens wordt beroep gedaan op de sociale ingesteldheid van de artsen. Maar aan diegenen die de grootste inspanning doen voor de sociale zekerheid van allen, wordt sociale bescherming onttogen.

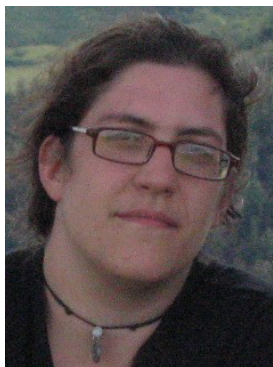
Huisartsen hebben de laatste decennia meer dan hun steentje hierin bijgedragen. Binnen het gezondheidsbudget is het budget van de huisartsen immers nooit overschreden ... Integendeel: een jaarlijkse onderschrijding van het huisartsenbudget breekt de huisartsen zuur op: het beschikbare geld diende immers om andere begrotingsposten bij te sturen. Het voorschrijven van generieken door de huisartsen betekent jaarlijks een besparing van honderden miljoenen euro's op het geneesmiddelenbudget!

Het Vlaams Geneeskundigenverbond heeft een traditie op dit vlak. Ook zij hebben steeds geijverd voor een rechtvaardige sociale bescherming van de artsen. Er is nog werk aan de winkel! Zowel het Syndicaat van Vlaamse Huisartsen alsook het Comité Felix Kenens willen dit strijdpunt op de agenda houden!

Want voor hen, die dagelijks werken om ons sociaal systeem in stand te houden, geldt nog steeds sociale onzekerheid.

Dr. Paul De Vreese
Voorzitter Comité Felix Kenens

Dr. Herman Moeremans
Voorzitter Syndicaat van Vlaamse Huisartsen.

Waarom hebben wij geen internetadres <http://www.vgv.vl>? Wat kan de puntVL-campagne hieraan veranderen? En wat kan u doen om puntVL daarbij te helpen?

In het Vlaams Regeerakkoord van 2004 staat als één van de doelstellingen van de huidige Vlaamse Regering: *het versterken van de aanwezigheid van Vlaanderen in Europa en in de wereld*. Sinds 2004 werkt Minister Bourgeois aan een Vlaamse *corporate identity*, die eenvormigheid en herkenbaarheid moet brengen in de Vlaamse internationale communicatie. Hét parapedaardje van deze hervorming is het nieuwe Vlaamse logo. Volgens puntVL ziet de Vlaamse Regering een optie over het hoofd die tegelijk ambitieuzer én efficiënter is: een Vlaamse TLD.

Een *Top Level Domain* (TLD) is het laatste deel van een domeinnaam op het internet, bijvoorbeeld [.be](http://www.vgv.be) in <http://www.vgv.be>. Het internet is niet meer weg te denken uit de moderne massacommunicatie en wint over de hele wereld razendsnel aan belang. Als Vlaamse instellingen, bedrijven, organisaties, personen ... op het internet zouden registreren onder een Vlaamse TLD (<http://www.vgv.vl>), zou dit onbetaalbare herkenbaarheid en promotie betekenen voor Vlaanderen in de wereld. Een Vlaamse TLD is eenvoudig in gebruik, zichtbaar, toegankelijk en aanvaardbaar voor iedereen en we hoeven er onze vlag en haar kleuren niet voor te verkrachten.

Waarom hebben wij (nog) geen .vl?

ICANN is de (Amerikaanse) instelling die onder andere bevoegd is voor het toewijzen van TLD's. Een TLD ([.be](http://www.vgv.be)) wordt steeds toegewezen aan een onafhankelijke vzw (*DNS België*, in 1999 opgericht door ISPA, Fabrimetal (Agoria) en Beltug), die deze TLD vervolgens mag beheren ten bate van een bepaalde gemeenschap (de Belgische bevolking). In de beginjaren van het internet dreigde een wildgroei van TLD's. ICANN heeft toen orde op zaken gesteld en sindsdien gelden strikte regels voor het creëren en toewijzen van nieuwe TLD's. In de procedure is er een groot verschil tussen een ccTLD en een gTLD.

Een **country code TLD** (ccTLD) bestaat uit twee letters en wordt in theorie toegewezen op basis van de ISO-code, die op zijn beurt gebaseerd is op VN-codes. Alle onafhankelijke staten hebben een tweeletterige VN-code (BE voor België), evenzo een reeks eilanden die behoren tot een groter "moederland", zoals Pitcairn (48 inwoners), en betwiste stukken land als de Westelijke Sahara. Deze hebben dus allemaal automatisch recht op een ccTLD. Daarnaast zijn er 15 ccTLD's (o.a. voor Antarctica) zonder overeenkomstige ISO- of VN-code, die toegekend zijn voordat de huidige regels van toepassing waren. De huidige regelgeving inzake ccTLD's wordt zeer strikt toegepast. Sinds de invoering ervan heeft ICANN slechts 1

uitzondering toegelaten: [.eu](http://www.vgv.eu), die er gekomen is door intensief lobbywerk vanuit de EU. In België codeert de VN enkel het federale niveau (BE) en de gemeenten (aan de hand van de postcodes). Vlaanderen heeft geen eigen VN-code en komt daardoor binnen de huidige regelgeving niet in aanmerking voor een ccTLD.

Een **generic TLD** (gTLD) bestaat uit drie of meer letters. De *historische* gTLD's bestaan sinds het ontstaan van het internet ([.com](http://www.vgv.com), [.net](http://www.vgv.net), [.org](http://www.vgv.org), [.edu](http://www.vgv.edu), [.gov](http://www.vgv.gov), [.mil](http://www.vgv.mil) en [.int](http://www.vgv.int)). In 2000 werden twee nieuwe groepen gTLD's ingevoerd: *niet-gesponsorde* gTLD's ([.biz](http://www.vgv.biz), [.info](http://www.vgv.info), [.name](http://www.vgv.name), [.pro](http://www.vgv.pro)) en *gesponsorde* gTLD's ([.aero](http://www.vgv.aero), [.coop](http://www.vgv.coop), [.museum](http://www.vgv.museum), [.jobs](http://www.vgv.jobs), [.mobi](http://www.vgv.mobi), [.travel](http://www.vgv.travel), [.cat](http://www.vgv.cat)). [.cat](http://www.vgv.cat) werd in 2005 toegekend aan de internationale Catalaanse taal- en cultuurgemeenschap (en dus niet aan de Catalaanse regio). Het *beheer* werd toegewezen aan een platform van 98 Catalaanse organisaties (puntCAT), dat optreedt als sponsor. Het succes van puntCAT veroorzaakte een cascade van gelijkaardige initiatieven over West-Europa: o.a. in Bretagne, Wales, Schotland, Galicië, León en Baskenland wordt momenteel campagne gevoerd voor een eigen TLD. Dergelijke gesponsorde gTLD's dragen ondertussen de naam *lcTLD* (*linguistic and cultural TLD*). Ondertussen vindt ook het concept van de *geoTLD* ingang. Dit is een gesponsorde gTLD voor geografisch bepaalde gemeenschappen (in tegenstelling tot de cultureel bepaalde, zoals [.cat](http://www.vgv.cat)). In 2005 keurde ICANN de gTLD [.asia](http://www.vgv.asia) voorlopig goed. In Duitsland loopt momenteel een campagne voor een geoTLD voor Berlijn ([.berlin](http://www.vgv.berlin)). In Parijs en New York groeit de interesse voor resp. [.paris](http://www.vgv.paris) en [.nyc](http://www.vgv.nyc).

Wat kan het puntVL-team (niet) doen?

Voor elke TLD, ook een ccTLD ([.be](http://www.vgv.be)), geldt dat het *beheer* wordt toegewezen aan een onafhankelijke vzw, en nooit aan een staat of overheid. Onafhankelijk van de vraag of we gaan voor [.vl](http://www.vgv.vl) of een gTLD ([.vla](http://www.vgv.vla), [.vlr](http://www.vgv.vlr), [.fla](http://www.vgv.fla), [.vlaanderen](http://www.vgv.vlaanderen) ...), is de eerste taak van puntVL dus om een **vzw op te richten** en daarbinnen de expertise samen te brengen aan wie ICANN het beheer van een nieuwe TLD wil toevertrouwen.

De voorwaarden waaraan de vzw voor ICANN moet voldoen en de manier waarop de campagne best georganiseerd wordt, hangen af van **de keuze voor een ccTLD of gTLD**. Daarom moet vóór de oprichting al beslist worden voor welke van de twee de vzw zal ijveren. Wie denkt aan een Vlaamse TLD, denkt spontaan aan [.vl](http://www.vgv.vl). Deze optie lijkt momenteel echter uitgesloten. [.vl](http://www.vgv.vl) telt twee letters en valt dus binnen de groep van **ccTLD's**, waarvoor Vlaanderen een eigen VN- of ISO-code nodig heeft. Om zo'n code te krijgen, of om een ccTLD te krijgen zonder zo'n code, is intensief politiek lobbywerk nodig op hoog niveau. De Vlaamse toppolitiek ziet dit zelf niet zitten. Op het kabinet van minister Bourgeois (Buitenlandse Betrekkingen) noteerden we de uitspraak dat *we eerder onafhankelijk zullen zijn dan een eigen ccTLD te hebben*. Het alternatief is een **gesponsorde gTLD**, hetzij cultureel (zoals [.cat](http://www.vgv.cat)), hetzij geografisch (zoals [.berlin](http://www.vgv.berlin)). ICANN legt drie belangrijke voorwaarden op voor een gesponsorde gTLD-aanvraag. *Primo*, de vzw moet uiteraard beschikken over de technische mogelijkheid en expertise om de TLD te operationaliseren. *Secundo*, de vzw moet een sluitend

ondernemingsplan kunnen voorleggen. Dit houdt ook in dat de vzw moet aantonen dat er een markt bestaat voor de nieuwe TLD en dat die concurrentieel zal zijn met reeds bestaande TLD's. Zal een Vlaamse TLD bijvoorbeeld kunnen opboksen tegen de Belgische .be en Europese .eu? *Tertio*, de vzw moet kunnen aantonen dat hij de gemeenschap vertegenwoordigt voor wie de TLD bedoeld is. Het houden van een petitie onder de bevolking en het oprichten van een platform van socioculturele organisaties, instellingen, bedrijven ... zijn twee methodes die in de meeste campagnes terugkeren. Dit is immers de aanpak die ervoor gezorgd heeft dat puntCAT door ICANN erkend is als vertegenwoordiger van de Catalaanse gemeenschap.

De meest gestelde vraag aan puntVL luidt: "Waarom moet heel deze campagne afhangen van een groep vrijwilligers? Wat doet de Vlaamse overheid eigenlijk in dit dossier?"

Wat kan u doen om puntVL te helpen?

Het samenstellen van een dossier voor ICANN en de campagne die errond gevoerd moet worden, is arbeidsintensief en vereist zeer specifieke expertise. We zijn hoogdringend op zoek naar *ondernemers, managers, boekhouders en communicatiespecialisten* om ons team te vervolledigen. Ook juristen, marketeers en informatici zijn nog welkom. Al deze mensen kunnen actief meewerken of als adviseur. Wie zo'n mensen kent, bewijst ons een grote dienst door ons met hen in contact te brengen.

We zijn ook op zoek naar *politici uit alle Vlaamse partijen* die achter de idee van een Vlaamse TLD staan, vooral dan naar *leden van het Vlaams Parlement*, die desgevallend een vraag tot steun vanwege puntVL zullen goedkeuren.

Daarnaast is het ook belangrijk dat het *publiek* weet van ons bestaan en dat zoveel mogelijk mensen onze vraag onderschrijven. Teken daarom onze petitie op <http://www.puntvl.net> en verspreid de link zo ruim mogelijk. Breng ons in contact met alle *organisaties* die u kent, zodat wij hen kunnen aanschrijven. Bent u zelf bestuurslid, zet puntVL dan op de agenda. Beperk u niet tot traditioneel gelijkgezinden. Zelfs indien ze onze vraag niet onderschrijven, is het van belang dat zoveel mogelijk mensen en organisaties weten waarmee we bezig zijn.

Tot slot hebben we *materiële steun* nodig, en daarbij is in deze vroege fase *steun in natura* minstens even belangrijk als zuiver financiële steun. Overname van dit artikel in een ander tijdschrift, gratis advertentieruimte, korting op het drukken van promotiemateriaal, vergaderlokalen die een avond ter beschikking gesteld worden, ... Alle beetjes samen zorgen ervoor dat de financiële middelen zo efficiënt mogelijk ingezet kunnen worden.

Voor meer informatie en links naar documenten, bronnen en buitenlandse campagnes kan u terecht op de website van puntVL: <http://www.puntvl.net> of via mail: liesbeth@puntvl.net.

Liesbeth Beeckman

STAATSHERVORMING TERUG VAN NOOIT WEG GEWEEST MAAR MOEILIJKE DAN OOI *

Sinds 1970 werd dit land in vijf staatshervormingen van unitaire staat omgevormd tot federaal land. Langs Franstalige kant lijkt het zo genoeg geweest. Maar voor de Vlaamse politici én publieke opinie is het eindpunt nog zeker niet bereikt. Dat is meteen hét grote verschil met alle voorgaande rondes in de staatshervorming: er is slechts één gemeenschap vragende partij. En dat maakt een nieuwe staatshervorming aartsmoeilijk. De technieken uit het verleden om de noodzakelijke tweederde meerderheid te halen liggen thans bijzonder moeilijk.

Is dit geen taak voor de Vlaamse Regering?" De enige actieve rol die de **Vlaamse overheid** kan spelen, is lobbyen voor een VN-code voor Vlaanderen, zodat wij recht hebben op een ccTLD. De aanvraag om deze ccTLD te beheren, of een aanvraag om een Vlaamse gTLD te creëren en deze te beheren, moet uitgaan van een onafhankelijke vzw. Dit betekent echter niet dat een overheid niet moreel en/of financieel kan steunen. In Wales is een verwijzing naar de campagne voor .cym opgenomen in het regeerakkoord tussen Plaid Cymru en Labour. De Bretoense regionale raad heeft unaniem beslist om een derde van de kosten voor de aanvraag van .bzh te financieren. Er zijn vele manieren waarop de Vlaamse overheid puntVL kan steunen zonder zelf het voortouw te nemen.

De eerste staatshervorming in 1970 creëerde de taalgebieden, de gemeenschappen en gewesten. De Vlamingen vroegen culturele autonomie voor de gemeenschappen en een grondwettelijke vergrendeling van de taalgebieden. De Franstaligen waren vragende partij voor een driedelige gewestvorming, met economische bevoegdheden voor de gewesten. Tevens wilden ze de positie van de Franstalige minderheid in België versterken door politieke beperkingen aan het numerieke Vlaamse overwicht.

De Vlamingen kregen in 1970 hun culturele autonomie, met eigen cultuurraden. De Franstaligen verwierven grondwettelijke grendels op de Vlaamse meerderheid: de pariteit in de federale ministerraad, de procedure van bijzondere meerderheden voor verdere institutionele hervormingen (tweederde meerderheid en dubbele meerderheid in elke taalgroep), en nog een alarmbelprocedure om bepaalde beslissingen te kunnen blokkeren.

De gewestvorming raakte niet van grond, vooral door Vlaamse verzet tegen een driedelige opdeling van het land, met Brussel als apart gewest. Pas in 1980 bij de tweede staatshervorming werden naast gemeenschapsraden ook geweststructuren gecreëerd met eigen politieke organen - een executieve en een raad afgeleid uit het federaal parlement - met budget en de bevoegdheid om decreten met kracht van wet uit te vaardigen. De gemeenschappen verwierven naast culturele enkele zgn. persoonsgebonden bevoegdheden (welzijn, bijstand aan personen). De gewesten namen de bevoegdheden over van de gewestelijke ministercomité's die in de schoot van de federale regering in 1974 waren opgericht (ruimtelijke ordening, arbeidsbemiddeling, huisvesting, economisch expansiebeleid ...). Langs Vlaamse kant werden gewest en gemeenschap meteen gefuseerd. De staatshervorming van 1980 hernam in belangrijke mate afspraken uit het Egmontpact van 1977 waarmee de toenmalige regering Tindemans van start ging, maar dat een jaar later leidde tot de val van de regering. Het Egmontpact bevatte ook een uitgebreide regeling voor Brussel en de splitsing van de Brussel-Halle-Vilvoorde. Brussel en BHV bleven in 1980 in de koelkast.

Ook bij deze staatshervorming waren Vlamingen en Franstaligen vragende partij. De Franstaligen waren sterk uit op een driedelige regionalisering, de Vlamingen op een versterkte autonomie van de gemeenschappen. In de jaren zeventig raakten alle politieke partijen communautair opgesplitst en werd federalisme voor de meerderheid van de politieke klasse de gewenste structuur voor de toekomst van België.

De derde staatshervorming kwam er aan in 1988-1989. Ze bracht voor Brussel een statuut als derde gewest en nieuwe bevoegdheden voor gemeenschappen (onderwijs) en gewesten (openbare werken, streekvervoer, milieu, wetenschappelijk onderzoek ...). De bevoegdheids-overdracht ging gepaard met een nieuwe financieringsregeling die de middelen gaandeweg meer verdeelt op basis van de fiscale bijdrage. De Franstaligen hadden nu hun Brussel als derde gewest, de Vlamingen een wat meer responsabiliserende financiering. Franstaligen zowel als Vlamingen waren ook uit op meer regionale autonomie, langs Franstalige kant vooral gedreven door een PS die met de Voerense burgemeester José Happart zich vanuit de oppositie zwaar communautair had geprofileerd.

Ook deze staatshervorming hield de kiemen in zich van een volgende: het zgn. Sint-Michielsakkoord van 1993. Dat akkoord realiseerde de zgn. derde fase van de vorige staatshervorming die was blijven hangen. De communautaire deal: voor de Vlamingen de omvorming van de raden van de deelgebieden tot rechtstreeks verkozen parlementen en toekenning van iets meer fiscale bevoegdheden, op vraag van de Franstaligen de overdracht van extra middelen naar de gemeenschappen en gewesten.

De vijfde en voorlopig laatste staatshervorming dateert van 2001 met het Lambermontakkoord. De communautaire ruil van dit akkoord levert de Franstalige opnieuw extra-middelen, inzonderheid voor de gemeenschappen, tegenover (een beetje) extra bevoegdheden voor de Vlamingen (landbouw, buitenlandse handel, iets meer fiscale autonomie). Zoals bij het Sint-Michielsakkoord reeds was gebleken, waren de Franstaligen geen vragende partij meer voor meer bevoegdheden, wel voor meer geld. De Vlaamse eisen voor meer autonomie - onder meer kracht bijgezet in de resoluties van het Vlaams Parlement in 1999 - werden door de Franstaligen gezien als te bedreigend voor de federale solidariteit. Voor hen was de grens bereikt.

Die Franstalige houding is de voorbije jaren enkel maar geradicaliseerd en lijkt de vorm te hebben aangenomen van een "verlatingsangst". De schrik zit er zo diep in dat de Franstaligen zich onthouden van elke expliciete vraag naar nieuwe institutionele veranderingen, ook al zijn ze onderhuids vragende partij, bv. voor extra-geld voor het Brusselse gewest. De Franstalige hang naar een status quo staat haaks op de toenemende Vlaamse frustratie over het federaal immobilisme, de chaotische bevoegdheids-verdeling en gebrek aan regionale responsabilisering, die een doortastend en toekomstgericht sociaal-economisch beleid in de weg staan.

Het wordt moeilijk in deze context een nieuw communautair vergelijk te vinden. Het scenario van de jongste twee staatshervormingen waarbij de vereiste tweederde meerderheid werd bereikt met de steun van de oppositie, is onzekerder dan ooit. Het scenario van een noodcoalitie van de drie grote politieke families (tripartite), zoals bij de tweede staatshervorming, lijkt iets minder riskant. Maar de vraag blijft: hoe vallen de uiteenlopende zienswijzen tussen Vlamingen en Franstaligen over de toekomstige staatsstructuur voor dit land nog te overbruggen?

Jan Van Doren

* Overgenomen uit Voka tribune september 2007 met toestemming van auteur en tijdschrift

Wat ons betreft moet dit formatiebe-raad leiden tot een New Deal voor België: een fundamentele hervorming van de Belgische staat. ... Een communautaire Cola Light zal niet volstaan en uitstel zal de divergenties alleen doen toenemen.

Eric VAN ROMPUY – KNACK –
01/08/2007

De invloed van Europa op de gezondheidszorg wordt steeds belangrijker. Het zou echter een vergissing zijn om de nationale zorgsystemen in de lidstaten door Europese regelgeving uniform te maken.

Yvonne VAN KEMENADE, strategisch beleidsadviseur Albert Schweitzer ziekenhuis Dordrecht - DE TIJD –
19/07/07

Vlaanderen is economisch geëman-cipeerd, maar het heeft geen culture-le elite die zelfvertrouwen uitstraalt. Integendeel, die culturele elite schaamt zich voor het eigen Vlaan-deren en doet liever gewichtig met de Franstalige elite in Belgische kringen, zoals B-plus.

Derk Jan EPPINK – KNACK –
25/07/2007

PERINATALE ACTIVITEITEN IN VLAANDEREN 2006

Dit 20ste rapport is een feestnummer betreffende de activiteiten van de vzw Studiecentrum voor Perinatale Epidemiologie (SPE), dat voor de twintigste maal verschijnt. Dit niet zonder enige trots. Immers, eind 2001 schreef een medewerker van de American Journal of Obstetrics and Gynecology over het SPE: "this is probably one of the most comprehensive clinical birth databases in the world... its coverage and completeness are exemplary." Dit is ook een felicitatie waard.

Het verzamelen, verwerken en publiceren van deze perinatale gegevens door het SPE is de vrucht van de volgehouden inzet van gynaecologen, kinderartsen en vroedvrouwen en dit met steun van de Vlaamse Regering, in opdracht van de minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid. De redactie bestaat uit H. Cammu, G. Martens, J. Landuyt, K. De Coen en P. Defoort. Aan de registratie werd opnieuw deelgenomen in alle 70 kraamklinieken uit het Vlaamse Gewest (+ UZ-Brussel); het SPE beschikt eveneens over gegevens van 723 thuisbevallingen.

Deze verslaglegging gaat volgens een strak gevolgd stamien van 18 aandachtspunten. Daar werd dit jaar de geslachtsverhouding bij de geboorte aan toegevoegd. Het jaarlijks volgen van deze epidemiologische gegevens biedt het voordeel dat trendanalyses mogelijk zijn, alsook vergelijkingen met het buitenland. Toch gebeurt dit laatste nog maar zeer sporadisch, zoals blijkt in de zogenaamde 'eyecatchers 1997-2006'. Belangrijk hierbij is dat het aantal geboorten in Vlaanderen na de geleidelijke daling sinds 1997 opnieuw stijgt en dit sinds 2002. Het vruchtbaarheidscijfer (aantal kinderen/aantal vrouwen in de vruchtbare leeftijd) ligt voor de Vlaamse vrouw momenteel op 1,74 (autochtonen: 1,64 en allochtonen: 3,04). Dit is boven het Europese gemiddelde, zijnde 1,47. Ook de gegevens over de leeftijd van de moeder bij verlossing, de medisch begeleide bevruchting, de meerling-zwangerschappen, de inductie en kunstverlossingen, de premature geboorten, perinatale sterfte, neonatale morbiditeit en moedersterfte worden apart beoordeeld.

Deze gegevens worden afgesloten met een aantal wetenschappelijke artikelen die tot stand zijn gekomen op grond van deze registratie. Aan de orde komen diabetes tijdens de zwangerschap en de mogelijke gevolgen (Y. Jacquemyn); preventiebeleid bij Group B sepsis (GBS) in Vlaanderen (G. Page en G. Donders); en de perinatale sterfte bij preterm geboren tweelingen en éénlingen van gelijke zwangerschapsduur (Petit, H. Cammu en G. Martens).

Wat onze lezers het meest zal interesseren is de 'Beknopte geschiedenis van het SPE' door P. Defoort, A. Bekaert, H. Cammu en G. Martens. Het gaat hier om een zoveelste schoolvoorbeeld van het tragische lot in een land dat de pretentie heeft een land te zijn maar het niet is. De vruchteloze pogingen in Vlaanderen om een nationaal register op te zetten werd stelselmatig verhinderd en gedurende twintig jaren vertraagd door het gebrek aan belangstelling en door onwil van francofone zijde. Omdat de kindersterfte in België beduidend hoger was dan in Nederland werd door de Centrale Studiegroep voor Perinatale sterfte reeds in 1962 de behoefte uitgesproken om een perinatologische registratie op te zetten voor België. Van Dale, eerst secretaris-generaal en later directeur-generaal van het ministerie van Volksgezondheid, was wel bereid om mee te werken en deze registratie tot een nationale gegevensverzameling te laten uitgroeien, maar voelde zich moreel verplicht aan te sturen op een samenwerking met de francofone zustervereniging. De voortdurende inspanningen, vooral door de Vereniging van Nederlandstalige Gynecologen, bleven vruchteloos en de brief op 30.05.85 gericht aan de professoren K. Thomas en J. Leroy, leidende figuren van de GGOLF (Groupement de Gynécologues et Obstétriciens de Langue Française) bleef zelfs onbeantwoord. Op 1 oktober 1986 werd in Sint-Niklaas dan uiteindelijk de vzw SPE opgericht door de VVOG (Vlaamse Vereniging voor Obstetrici en Gynecologen) en de VVK (Vlaamse Vereniging voor Kinderartsen). Daarbij werd nog altijd de samenwerking voorgestaan enerzijds met de Franstalige zustervereniging "ten einde aan deze onderneming een

nationaal karakter te geven" en anderzijds met het Nationaal Instituut voor de Statistiek, waarop men rekende "voor ruime toegang tot de relevante gegevens".

Het is te hopen dat de huidige Vlaamse regeringsonderhandelaars, die de staats(her)vorming moeten afdwingen, een voorbeeld nemen aan deze werkers in het veld.

Piet Hein Jongbloet

ENQUETES SPLITSING BELGIE

Aan open enquêtes waarop iedereen kan reageren zoals op het internet of ter gelegenheid van een radio- of TV-programma wordt doorgaans niet al te veel waarde gehecht omwille van de spontane selectie die daarbij onvermijdelijk is.

Klassieke enquêtes die uitgevoerd worden door gespecialiseerde bureaus bij minstens 1000 personen, die een staal van de bevolking vertegenwoordigen, worden als iets geloofwaardiger beschouwd.

Zo waren er recent een drietal die peilden naar de wenselijkheid van de splitsing van België.

Een eerste peiling werd gepubliceerd op 4 september ll. door BELGA; zij werd uitgevoerd bij 1000 personen door Significant GfK in opdracht van het nieuwsmagazine Koppen: net geen 40% van de ondervraagde Vlamingen zagen een scheiding wel zitten.

Een tweede peiling, die gepubliceerd werd op 18 september ll. door HET LAATSTE NIEUWS, werd uitgevoerd bij 1000 kiesgerechtigde Vlamingen, representatief volgens leeftijd en opleidingsniveau, door het onderzoeksbureau Field Research in opdracht van Het Laatste Nieuws/De Nieuwe Gazet; op de vraag "Wenst u dat België uiteenvalt?" antwoordde 46,1% ja.

Een derde enquête werd gepubliceerd door HET NIEUWSBLAD op 24 september ll. Ze werd uitgevoerd door het onderzoeksbureau ivox in opdracht van dezelfde krant. Op de vraag of Vlaanderen onafhankelijk moet worden antwoordde 39,1% van de ondervraagde Vlamingen positief.

Eric Ponette

PENSIOENSPAREN

In de G. v. A. van twee augustus II., konden wij lezen dat een op de drie landgenoten niet bezig is met pensioensparen, hoewel het aantal personen, dat zijn pensioen plant, in twee jaar met tien percent is gestegen. Zoals in vele andere domeinen zijn Vlamingen wel actiever bezig met pensioensparen. Iedereen die bezorgd is over zijn toekomst, en ook de artsen in het bijzonder naast de groep van de andere zelfstandigen, zouden het belang van het pensioensparen moeten inzien. Er werd, en er wordt nog altijd wel, opgeworpen dat de jaarlijkse bijdrage en de te verwachten voordelen voor het latere pensioen relatief laag zijn, maar de fiscale voordelen zijn toch niet te versmaden, zeker niet bij een quasi volledig gekend inkomen als bij de meeste artsen. Volgens de pensioenverzekeraar Swiss Life, die hierover een enquête hield, zouden drie op de vier Vlamingen weten welke maatregelen zij moeten nemen voor een degelijk pensioen. In Wallonië en Brussel echter is dat minder dan de helft. Misschien is het groter aantal personen in overheidsdienst die in beide regio's tewerkgesteld zijn, en die later op een staatspensioen rekenen dat meestal gunstiger uitvalt, de reden van die mindere interesse.

Het probleem doet zich vooral voor bij de huidige generatie, die wel vroeger wil beginnen met pensioenplanning, maar niet stil staat bij haar spaartegoe-den, zodat een op de drie helemaal niet weet wat hij overhoudt na zijn pensio-nering. Dit staat in schril contrast met de generatie van vijftig- tot zeventigja-rigen.

De enquête legde ook een aantal provinciale verschillen bloot. Zo zouden de Oost Vlamingen veel belang hechten aan medische hulp en bijstand, terwijl de West-Vlamingen het vooral belangrijk vinden om hun kinderen niet tot last te zijn.

Raymond Lenaerts

ABSENTEISME POST

Staatssecretaris voor Overheidsbedrij-ven Bruno Tuybens gaf naar aanleiding van een vraag van senator Yves Buyse gegevens vrij over het ziekteverzuim bij De Post in 2006 (BELGA 22.08.07 en DE TIJD 23.08.07).

Daaruit blijkt dat het gemiddelde ziekteverzuim bij de postbeamten 29,43 dagen bedroeg, dat alle Waalse provincies boven dat gemiddelde lagen

en alle Vlaamse provincies en Brussel eronder:

° Henegouwen:	43,29
° Waals-Brabant:	36,42
° Luik:	35,39
° Namen:	34,71
° Luxemburg:	34,10
° Limburg:	27,05
° Vlaams-Brabant:	26,25
° Oost-Vlaanderen:	25,27
° Antwerpen:	24,46
° West-Vlaanderen:	23,65
° Brussel:	21,86

Eric Ponette

MEER GELD VOOR BRUSSELE EN WAALSE ZIEKENHUIZEN

VVI nog meer overtuigd dat een splitsing gezondheidszorg nodig is?

Minister Demotte speelde net voor zijn aftreden nog een geschenkje door naar Waalse en Brusselse maar bijna uitsluitend socialistische ziekenhuizen. Een bedrag van 19 miljoen euro werd vrijgemaakt om deze ziekenhuizen te vergoeden voor de langere verblijfs-duur van sociaal kwetsbare patiënten. Een studie van prof M-C Closon (UCL) die deze maatregel wetenschap-pelijk zou ondersteunen, bleef wel heel "clos" want kon slecht gedeeltelijk worden ingekeken door de ziekenhuis-koepel. Maar een zinnetje uit de studie zegt genoeg over de willekeur van de PS-minister: "Factoren zoals alleen-stand en oude patiënten verklaren maar voor 2,5 % procent de langere verblijfsduur"! Het VVI, deel van het kristelijk middenveld, reageert dan ook furieus. Volgens Daniel Devos van het VVI zijn tweederden van de Belgische ziekenhuizen tegen dit besluit.

Ballon-Kyphoplastie

Een nieuwe behandeling voor wervelcompressiefracturen

Kyphon Europe
Cluster Center
Leuvensesteenweg 369/6
1932 Zaventem, Belgium
T +32 (0)2 766 1661
F +32 (0)2 731 7049
E-mail: info@kyphon-eu.com

WWW.KYPHON-EU.COM

KYPHON
AHEAD OF THE CURVE™

M1082-01NL1

De ziekenhuizen die er mee akkoord gaan zijn net diegenen die op deze extra-financïes mogen rekenen. Het VVI zal dan ook aan de nieuwe regering vragen om op dit besluit terug te komen en overweegt naar de Raad van State te trekken. Karim Ibourki, de woordvoerder van de minister, gewaagt in Artsenkrant van een politiek spelletje van de ... christelijke ziekenhuizen. Deze nemen het natuurlijk niet dat deze bijkomende geldstromen de bestaande financiering op basis van pathologie omzeilen en vertroebelen ten voordele van Waalse en Brusselse socialistische ziekenhuizen. Vandenbroucke wou deze lat gelijk leggen maar hij mocht gaan en Demotte kwam.

De federale spelregels worden voor de zoveelste keer niet gerespecteerd. Hoe lang zal men het geduld van het katholiek middenveld nog op de proef mogen stellen?

Dirk Van de Voorde

TAAL UNIVERSITAIR ONDERWIJS

In september 11. publiceerde de Commissie "Cultureel Verdrag Vlaanderen Nederland" een nieuw rapport over het gebruik van het Engels aan de universiteiten in Nederland en Vlaanderen.

Daaruit blijkt dat het aandeel van het Engels aanzienlijk is toegenomen, meer in de master- dan in de bachelor-cyclus en meer in Nederland dan in Vlaanderen.

Aan de meeste universiteiten in Nederland blijft het aandeel van het Engels in de bacheloropleiding beperkt, vaak tot enkele procenten van het aanbod. In de masterfase wordt doorgaans 50 tot 100% van het aanbod in het Engels gegeven.

Aan de universiteiten in Vlaanderen is het aandeel van het Engels beperkter. In de bachelors is het onderwijs in het Engels eerder een uitzondering. Ook in de masters wordt het Engels in de regel gebruikt in een beperkt aantal duidelijk afgebakende opleidingen; van de Engelstalige colleges bestaat meestal ook een Nederlandstalige variant.

Ter herinnering: volgens het Vlaamse decreet van 2 april 2003 over de taal in het hoger onderwijs (aan universiteiten en hogescholen) is het aanbod van anderstalig onderwijs in de bacheloropleidingen beperkt tot maximaal 10%; in de masteropleidingen is anderstalig onderwijs "in beperkte mate" toegelaten. Dat begrip wordt in de memorie van toelichting omschreven als volgt: "

'In beperkte mate' betekent dat het niet de bedoeling is dat het gebruik van het Nederlands als onderwijstaal in het hoger onderwijs wordt uitgehold. Bij de toepassing van deze bepalingen zal er als referentiebasis gekeken worden naar de huidige praktijk inzake het gebruik van een andere taal dan het Nederlands en naar de concrete toepassing van de huidige regelgeving aan de hogescholen en universiteiten."

Het decreet van 12 juni 1991, dat tot 2003 gold, voorzag een maximum van 20% anderstalig onderwijs.

Eric Ponette

GMD BIJ NEUTRALE ZIEKENFONDSEN

Het aantal GMD's (globaal medisch dossier) bij Franstaligen blijft laag!

We hebben nog allemaal de cijfers van de CM uit het Warandemanifest in ons hoofd. Het verschil tussen deelstaat Vlaanderen en het Franstalig landsdeel in aantal GMD's was daarin een van de opmerkelijkste verschillen. Recenter cijfermateriaal over dit verschil sijpelt slecht sporadisch door. Waarom doet men toch zo veel moeite om deze verschillen te verzwijgen en waarom toch worden er minder en minder cijfers gepubliceerd die deze verschillen in kaart brengen, ook al bestaan deze wel degelijk? Niet zo het Vlaams en Neutraal Ziekenfonds dat openlijk opkomt voor een splitsing van de gezondheidszorg. In hun cijfers zien we dat de verschillen blijven. Van de leden van de Neutrale Ziekenfondsen in Wallonië (223.446 leden) hadden in 2006 slechts 19,4 % een GMD, in Brussel (50.403 leden) slechts 19,2 % terwijl van hun Vlaamse leden (162.202) er 39 % een GMD hebben.

Aanvankelijk werd gesteld dat er in Vlaanderen al iets langer actie werd gevoerd voor het GMD en dat Wallonië die achterstand wel zou inlopen. Niet dus.

Het GMD is nochtans een onmisbaar instrument om te besparen in de gezondheidszorg. Het bezorgt de huisarts de gelegenheid om patiënten aan zich te binden zodat het geldverslindende medical shopping toch wat wordt afgeremd. Bovendien mag een huisarts zijn geregistreerde patiënten per post of elektronisch uitnodigen voor preventieve handelingen zoals baarmoederhalsuitstrijkjes, griepvaccinaties, herhalingsvaccinaties, diabetesopvolging en dergelijke meer. En

goede preventie werkt kostenbesparend.

Een goed beheerd globaal dossier verhindert bovendien dat bepaalde onderzoeken onnodig of te vaak herhaald worden en bestrijdt zo de overconsumptie. Veel patiënten lopen op eigen initiatief van ziekenhuis naar ziekenhuis of van specialist naar specialist zonder overleg met de eerste lijn, waardoor onderzoeken nodeloos herhaald worden en kostbare (in beide betekenissen van het woord) medische informatie ongebruikt blijft, doordat ze nergens gecentraliseerd wordt.

Maar is dit niet vooral een gedrag dat vooral Franstalige patiënten en Franstalige ziekenhuizen vertonen? Ligt niet daar een mogelijke verklaring voor het verschil in GMD participatie tussen de twee landsdelen? De overconsumptie in het Franstalig landsgedeelte voor specialistische en hospitaalgeneeskunde wijst daar op.

Dirk Van de Voorde

RECENTE CIJFERS VAN KIND & GEZIN

De jaarcijfers betreffende de kinderen in Vlaanderen leveren enkele vertrouwenwekkende resultaten op. Vlaamse vrouwen, zowel de autochtone als de allochtone moeders, baren sinds 2004 een toenemend aantal kinderen. Daaruit zou mogen blijken dat zij meer vertrouwen hebben in de toekomst. Dit levert problemen op voor de buitenschoolse kinderopvang, waaraan de recente maatregelen van de Vlaamse Regering onvoldoende tegemoet komen.

Verheugend is ook dat het geven van borstvoeding verder toeneemt, zoals blijkt uit zowel het aantal moeders (+1,2% in vergelijking met 2005) als de duur ervan (meer dan drie maanden: +1%). Het feit dat de moeders met een universitaire opleiding het hoogst scoren (naast ook allochtone moeders, maar om andere redenen), zou er kunnen op wijzen dat de voorbeeldfunctie en betere voorlichting tot nog verdere verbetering kunnen leiden.

Ook de daling van wiegendood is vermeldenswaard, hoewel er in Vlaanderen in verhouding nog vier maal meer slachtoffertjes zijn dan in Nederland (slechts 11 gevallen vorig jaar). De campagnes "Veilig slapen" hebben duidelijk hun effect niet gemist. Toch moet hier zeer voorzichtig omgegaan worden met voorbarige conclusies. De epidemiologische wetmatigheden

betreffende wiegendood, met name leeftijd van de moeder, conceptie intervallen, maand van conceptie, actief en passief roken tijdens de zwangerschap, enz. wijzen er op dat de ligging van de baby niet de primaire oorzaak is van wiegendood, maar alleen een secundaire oorzaak. Trouwens parallel aan deze daling was er ook een daling van foetale en perinatale dood. Hiervoor bestaat ook geen afdoende verklaring. En wij tasten ook nog volledig in het duister waar het gaat over de toekomst van de kinderen die vroeger wel slachtoffer waren van wiegendood, maar mede door de recente maatregelen hiervan gespaard werden. Verder weten wij niet waarom er gelijktijdig een wereldwijde toename is van kinderen met, bijvoorbeeld, ADHD, leerstoornissen, leukemie, enz. Kan er geen verband bestaan tussen beide fenomenen? Veel onopgeloste vragen voor de wetenschap!

Piet Hein Jongbloet

MUG ERASME IN PAMEL

Uit De Standaard van 7 augustus 2007: "Urgentiearts begrijpt geen Nederlands"

"Bij de evacuatie van rusthuis Onze-Lieve-Vrouw Onbevlekt in Pamel deed zich opnieuw een incident voor met een Franstalige Mugdienst. De 102 bewoners van het Pamelse rusthuis moesten worden geëvacueerd. De ontruiming verliep vlot. ... Toch weerklonk ergernis over de interventie van het Medisch Urgentieteam van het Erasmusziekenhuis in Anderlecht. De spoedarts sprak geen woord Nederlands. De dame, wiens rol gelukkig beperkt was, leek op geen enkel ogenblik iets te begrijpen van de interventie. ... In de regio Halle-Lennik zijn dergelijke incidenten schering en inslag."

Sinds vele jaren wordt aangedrongen op een verbetering van de taaltoestanden bij de medische urgentiediensten in Vlaams Brabant. Niettegenstaande taalwetten, code van deontologie, adviezen van de Orde der Geneesheren, beloften van ministers en andere politici, blijkt er geen einde te komen aan de onaanvaardbare toestanden bij urgentiediensten die toevertrouwd zijn aan Franstalige Brusselse instellingen.

Dit incident speelde zich niet af in de omgeving van het Erasmus-ziekenhuis, maar diep in Vlaanderen. Het betreffende rusthuis ligt in vogelvlucht ongeveer 20 km verwijderd van het

Erasmus-ziekenhuis en op minder dan 4 km van het centrum van Ninove. Aalst ligt op ongeveer 12 km. Het rusthuis ligt wel binnen het nog steeds niet gesplitste kiesarrondissement BHV.

Wanneer zullen de Vlaamse politici de moed opbrengen om deze situatie te saneren? Wanneer zullen de MUG-regio's ingedeeld worden volgens het belang van de patiënten en niet langer als wingewest voor ziekenhuizen? Het antwoord is wellicht: dit zal slechts mogelijk zijn als Vlaanderen het zelf kan doen, als het arrondissement BHV zal gesplitst zijn en de bevoegdheid over de volksgezondheid in Vlaanderen volledig zal overgedragen zijn aan de Vlaamse gemeenschap.

Robrecht Vermeulen

VERGRIJZING

Vergrijzing blijft uitgaven gezondheidszorg verhogen

Eerst het heuglijke nieuws. De levensverwachting bij mannen groeit tegen 2050 tot 84 jaar en vrouwen halen dan de gemiddelde gezegende leeftijd van 90 jaar. Dit betekent echter ook een toename van 65-plussers op dat ogenblik met circa één miljoen burgers te lande. Bij leven en welzijn zijn wij dan met bijna 3 miljoen.

De Artsenkrant publiceerde begin augustus de resultaten van de Studiecommissie voor de Vergrijzing (SCvV) 2007. En wat blijkt? De evolutie van de vergrijzing laat steeds diepere sporen na in de sociale uitgaven, zoals de pensioenen en de gezondheidszorg.

De uitgaven voor residentiële ouderenzorg zijn tussen 1996 en 2003 verdubbeld, terwijl de uitgaven voor thuiszorg met bijna 50 % zijn toegenomen.

SCvV raamt dat de uitgaven voor gezondheidszorg ten gevolge van de vergrijzing tussen 2006 en 2012 met 0,8 % van het bruto binnenlands product (bbp) zullen stijgen. Voor 2007 zou alvast de groeivoet voor het budget gezondheidszorg in reële termen de 4,5 % overstijgen.

Op lange termijn worden de kosten van de vergrijzing tussen 2006 en 2050 geraamd op 6,2 % van het bbp. Deze extrapolatie leidt voor de gezondheidszorg tegen halverwege deze eeuw tot een uitgavengroei van 3,5 %. De cruciale vraag wordt: "Komt de betaalbaarheid in gedrang?" De commissie wijst er op dat de toenemende zorgbe-

hoefte naarmate men langer leeft zich gelukkig niet éénduidig vertaalt in meer en meer gebruik van "formele" zorg. "Informeel" hulp van partners, kinderen en verwanten zorgt voor een gedeeltelijke opvang. Maar valt bijvoorbeeld de partner weg dan komt de keuze voor rusthuisverblijf meteen op de voorgrond.

Budgettaire ook ongunstig voor gezondheidszorg uiteraard. Het kostenplaatje is slechts compleet wanneer ook de evolutie van de werkgelegenheid in kaart wordt gebracht. Met een toename van 1,5 tot 2 % productiviteit blijkt de sector gezondheidszorg minder tot de meerkosten van de vergrijzing bij te dragen. Het probleem stelt zich echter wel duidelijker voor de betaling van de pensioenen.

In het Medisch Weekblad van maart jl.(nr 408/29.03.2007) plaatste Prof. Dr. Jan Peers hier echter toch enige vraagtekens bij. Hij gaat akkoord dat een verlengde levensduur ook de gezonde jaren doet toenemen.

Toch is er gelijktijdig een toenemend aantal dat wel een profiel van fysieke of geestelijke afhankelijkheid en chronische meervoudige morbiditeit zal vertonen. Financiële afhankelijkheid en de toename aan behoefte aan verplegend en verzorgend personeel door stijgend beroep op thuiszorg en zorg in rusthuizen en ziekenhuizen kunnen evenmin zonder gevolgen blijven. Dit geldt natuurlijk eveneens voor de duidelijke toename van de multimorbiditeit bij toenemende leeftijd.

Keuzes dienen dus te worden gemaakt. Een blinde budgettaire inkrimping kan immers leiden tot een verdere verschroming van de dienstverlening door gebrek aan middelen bij de zorgverstrekkers. Keuze voor de meest essentiële zorg zal dus onvermijdelijk voorrang vragen, willen we vermijden dat bij zeer ernstige en langdurige ziekte dramatische menselijke en financiële problemen zouden ontstaan. Zo stelt hij in zijn indrukwekkend helder beargumenteerd overzichtsartikel "De weerslag van de vergrijzing".

Hij concludeert dat de vergrijzing de nood aan thuiszorg, de coördinerende rol van de huisarts en het ontwikkelen van netwerken waar diverse vormen van zorg op elkaar aansluiten versterkt. Een juist inzicht in en gemakkelijke toegang tot de vele bestaande diensten kan de zelfredzaamheid en de autonomie van ouderen immers ook bevorderen. Vandaag worden we

geconfronteerd met een niet coherent aanbod. Dit heeft uitsluitend met bevoegdheidsverdeling tussen federale en regionale overheid te maken.

Ook hier treffen we een onderbouwd bewijs dat samenvoeging van bevoegdheidspakketten geen loos begrip is. De gezondheidszorg onder regionale bevoegdheid brengen blijft ook daarom dé enige optie.

Geert Debruyne.

TOPSTUKKENBELEID VAN BERT ANCIAUX

In het verleden waren sommige aankopen van de minister betwistbaar maar nu moeten we erkennen dat de laatste twee aanwinsten echt voldoen aan het label "topstukken". Zo werd eerder dit jaar "Pierrot et Squelette en jaune" van Ensor aangekocht. Met de verwerving van de prestigieuze orgelverzameling Ghysels voor een bedrag van 610.000 euro, een koopje, zit minister Bert Anciaux op het goede spoor. Het gaat over de laatste omvangrijke privécollectie van speelklare muziekautomaten, straatpiano's, dansorgels en kermisorgels in België. Vlaanderen speelde een belangrijke rol in de ontwikkeling van het mechanische dansorgel in Europa en met namen als Mortier en Decap was Antwerpen rond 1900 een belangrijk centrum.

Er zijn unieke stukken bij zoals een Hooghuis-kermisorgel, het enige nog bestaande Fasano-dansorgel, twee grote Mortier-kermisorgels en een dansorgel van Mortier. Zo is het Decap Organ Jazz een reus met 121 toetsen, 24 registers met begeleiding van slagwerk, accordeon, saxen en trompetten. Na de Tweede Wereldoorlog werden deze muziekinstrumenten verdrongen door de jukebox.

Jef Ghysels heeft zijn verzameling op 30 jaar tijd uitgebouwd en bracht het onder in een privémuseum waar groepen konden komen kijken, luisteren en zelfs dansen. Minister Anciaux wil gelukkig dit beleid voortzetten en heeft een ontsluitingsplan opgevraagd bij verschillende erfgoedinstellingen en musea.

Het is dankzij de bemiddeling van het Muziekinstrumentenmuseum te Brussel dat de Vlaamse overheid deze collectie kon verwerven.

Jan Dockx

FDF – BROCHURE

"Fas est ab hoste doceri" herinnerden we ons uit de humaniora.

Zo leerden we een en ander bij in de FDF-brochure "Guide des droits linguistiques des Francophones", ons toegestuurd door staatssecretaris Brigitte Grouwels

Bladzijde 21 is bijzonder interessant.

Dat het FDF de francofonen aanraadt om in de Vlaamse faciliteitengemeenten rond Brussel en elders op de taalgrens in Vlaanderen steeds het Frans te gebruiken in hun contact met publieke diensten en private organismen, en eventueel klacht in te dienen bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, verwonderde ons niet.

We keken wel even op toen we lazen dat het FDF dezelfde raad geeft aan de francofonen in Vlaanderen buiten de

faciliteitengemeenten ("Vous devez vous exprimer en français") en dit vol te houden ook wanneer de gesprekspartner in het Nederlands antwoordt ("Continuez à vous exprimer en français").

Wanneer het een centrale dienst in Vlaanderen betreft, raadt het FDF de francofonen zelfs aan klacht in te dienen bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, wanneer de bediende niet antwoordt in het Frans.

De imperialistische droom "La Belgique sera latine" wordt dus nog steeds gekoesterd.

Lezers die meer details willen vernemen over de vermelde bladzijde kunnen een kopie aanvragen op het VGV-secretariaat (adres elders in dit blad).

Eric Ponette

Lid worden van het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds... ...is zelf de sociale zekerheid splitsen.

U bent dan niet enkel in orde met de wettelijke verzekering, maar u geniet ook van interessante aanvullende en facultatieve diensten en voordelen. Bovendien geeft u de unitaire machten een krachtig signaal voor een eigen Vlaamse sociale zekerheid!

Lid worden vraagt amper administratieve rompslomp.

Eén telefoontje volstaat, de rest doen wij.

Aarzel geen dag langer en bel gratis: **0800-179 75**

Hoofdzetel

Hoogstratenplein 1 • 2800 MECHELEN

Tel. 015-28 90 90 • e-post: info@vnz.be

Belangrijkste kantoren

Aarschot	Schaliu 99
Antwerpen	Troonplaats 2
Berlaar	Dorpsstraat 22
Boechout	J.F. Willemsstraat 18
Brugge	Gistelsesteenweg 113a
Gent	IJzerlaan 16
Haacht	Wespelaarsesteenweg 2b
Hasselt	Burg. Bollenstraat 1/4
Heist-o/d-Berg	Kattestraat 45
Herentals	Molenvest 6
Herenthout	Bouwelsesteenweg 17
Ieper	J. Capronstraat 15
Izegem	Kerkplein 8
Kapellen	Hoogboomsteenweg 119
Kortenberg	Leuvensesteenweg 214
Kortrijk	Gr. Gwijde van Namenstr. 7

Lier	Antwerpsestraat 145
Mechelen	Van Benedenlaan 32
Menen	Bruggestraat 152
Mol	Sint-Paulusstraat 2/1
Nijlen	Woeringestraat 7b
Overijse	Duisburgsesteenweg 149
Ranst	Antwerpsesteenweg 3a/b1
Roeselare	Leenstraat 3
Sint-Genesius-Rode	Kerkstraat 2a
Sint-Niklaas	H. Heymanplein 18
Tienen	Wolmarkt 9
Torhout	Elisabethlaan 2/2
Turnhout	de Merodelei 81/9
Vilvoorde	Schaarbeeklei 47
Willebroek	Stationsstraat 22
Wommelgem	Kerkplaats 31
Zandhoven	Oude Baan 1a

Wij zijn ook nog aanwezig in

Aalter, Aartselaar, Asse, Belleghem, Berchem, Berendrecht, Bonheiden, Boom, Bomm, Brakel, Brasschaat, Brussel, Deerlijk, Dendermonde, Dessel, Deurne, Diest, Dilsen-Stokkem, Edegem, Essen, Geel, Glabbeek, Gooik, Grimbergen, Grobbendonk, Halle, Hamme, Heide, Herent, Herselt, Heusden-Zolder, Hoboken, Hoellaart, Hoogheide, Huldenberg, Hulshout, Ingelmunster, Kalmenhout, Kapelle-o/d-Bos, Kessel, Kontich, Kraainem, Kruibeke, Kuurne, Laakdal, Lanaken, Ledegem, Leuven, Lint, Lokeren, Lommel, Maldegem, Malle, Meerhout, Meise, Merkssem, Moeskroen, Mortsel, Noorderwijk, Olen, Poperinge, Putte, Puurs, Rijkvorsel, Roosdaal, Schoten, Steenokkezeel, Tervuren, Westerlo, Wetteren, Wevelgem, Wichelen, Wiekevoorst, Wilrijk, Wuustwezel, Zemst, Zoutleeuw, Zvevegem en Zwijndrecht.

Vlaams & Neutraal Ziekenfonds

www.vnz.be - 0800-179 75

ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

HULP VOOR EEN JEMENITISCHE GEMEENTE VANUIT OOST-VLAANDEREN

In Periodiek 2/2006 hebben we een ontwikkelingsinitiatief van Kruibeekse burgers voorgesteld. Met de logistieke steun van de gemeente wilde de werkgroep KRAL (Kruibeke – Al Udayn) o.m. gehandicapte kinderen en kansarme meisjes helpen.

Dit project heeft intussen concrete gestalte aangenomen door een tiendaags bezoek van enkele KRAL-leden in november jl. aan de Jemenitische zustergemeente, met volgende resultaten:

1. Twee meisjes krijgen nu een 3-jaar durende verpleegsteropleiding in het Nurse-College van de provinciehoofdstad Ibb. Ze hebben nu pas hun eerste jaar met succes voltooid.
2. Ter voorbereiding van een latere leerlingenuitwisseling werd een internetverbinding tot stand gebracht tussen de kinderen van het 6de studiejaar ginder en die van Kruibeke.
3. Er werd een therapieruimte ingericht voor gehandicapte kinderen, in een lokaal dat ons ter beschikking werd gesteld door het gezondheidscentrum voor gehandicapte kinderen.

Een Unicef-delegatie die er kort nadien was voor een inentingscampagne, vond dit een zeer nuttig en prachtig initiatief.

Tot het KRAL-team behoorden ook een jonge ergotherapeute en een vrouw met verpleegsterervaring in Derde Wereld-landen. Beiden bleven drie maanden ter plaatse.

Het KRAL-team heeft de beschikbare ruimte eerst uitgeruimd, grondig schoongemaakt, geschilderd en met meest zelfgemaakte meubeltjes ingericht. Er werd gezorgd voor aangepast materiaal zoals therapiematten, een paar grote spiegels aan de muur, een werktafel en een donkere kamer om visuele therapie (lichtgevende prikkels om reacties uit te lokken) te geven.

Ter plaatse zocht het team naar geschikt therapeutisch spel materiaal, zoals ballen, blokjes, wasknijpers, potjes, sponsjes, kleurtjes enz... Sommige zaken, die oorspronkelijk voor een ander doel bestemd waren, werden gebruikt om de ontwikkeling van de kinderen te stimuleren.

Tot de zelfgemaakte meubeltjes behoren: een Zweedse bank, lage tafeltjes om in zithouding aan te werken, aangepaste toestellen voor kinderen met cerebrale palsy, zoals een hoekzit, boxzit, uitgesneden tafelblad, loopkarretje, loopbaar, looprekje, ...

De twee Vlaamse vakvrouwen hebben aan enkele lokale vrijwilligsters therapeutische basistechnieken en vaardigheden aangeleerd.

Zoals onze ergotherapeute zelf schrijft, behoren volgende punten tot de taken binnen deze therapieruimte:

- actieve en passieve mobilisatie
- motorische therapie: stimuleren van reiken en grijpen, omrollen, zitten, evenwichtsfuncties, opvangreacties, ...
- speltherapie voor het trainen en stimuleren van motorische, sensorische en cognitieve functies (coördinatiespelletjes, werken met de spiegel, ...)

- advies aan de ouders
 - informatie over de problematiek van hun kind
 - tips om de situaties van het dagelijks leven te vergemakkelijken (wassen, eten, ...)
 - aanleren van mobilisatietechnieken.

foto Dirk Panier –
www.travelling.be

Na eerst een aantal huisbezoeken te hebben gedaan, zijn er een 60-tal kinderen op consultatie gekomen, o.m.: 23 met cerebrale palsy, 7 met klompvoet, 5 met congenitale dysplasie, 4 met mentale retardatie en 4 met epilepsie.

Velen kwamen wekelijks, tweewekelijks of maandelijks. Het was voor velen moeilijk: de afstand (bergdorp), geen vervoer mogelijk, motivatie van de ouders, vele kinderen thuis ...

De ergotherapeute vermeldt als positieve punten:

- de grootste successen zijn geboekt bij jonge kinderen met cerebrale palsy, door advies naar positionering en bewegingsspel toe en het aanleren van mobilisatietechnieken. Hoe langer men wacht, hoe meer kans op vergroeiing.
- het maatschappelijk bewustzijn: de aanwezigheid van kinderen met een handicap in de samenleving. De kinderen komen nu buiten, er is een ruimte enkel voor hen in het gezondheidscentrum, er is aandacht en hulp.
- de sociale contacten van de ouders onderling: tijdens de therapie momenten ontmoeten ze elkaar en kunnen ze elkaars deelgenoot zijn in wat ze meemaken, want velen leven volledig geïsoleerd in de omliggende bergen.

Dit bezoek was een eerste zeer belangrijke stap.

Nu is het onze opdracht deze therapie duurzaam te maken. Er moeten vrijwilligers gevonden worden: ergo- of kinesi-therapeuten, verpleegsters, die bereid zijn volgend jaar voor enkele weken ginds te werken, die als taak hebben de vrijwilligsters op te volgen, hen nog meer praktische en theoretische kennis bij te brengen, die kunnen zien welke noden er zijn, wat bv. nog moet aangekocht worden om de therapieruimte zo functioneel mogelijk te maken, en die, door hun aanwezigheid en aandacht voor de problematiek, de ouders blijvend motiveren om hun kind te noodzakelijke therapie te laten volgen.

De samenwerking met, en de aandacht voor, Jemen blijft in het kader van de interculturele dialoog uiterst belangrijk.

Verdere informatie kan U krijgen op het KRAL-secretariaat p.a. Greta D'haene - KRAL@compaqnet.be
Keizershoevestraat 14 te 2610 Wilrijk
Tel. 03 774 47 36 - Rek.nr KRAL: 850 8347569 38

VGv-MEDEDELINGEN

ALGEMENE LEDENVERGADERING

Zaterdag 1 december 2007

Beste Collega,

U wordt hierbij vriendelijk uitgenodigd op de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering die plaats vindt in de International Club of Flanders, Sint Pietersplein 11 te Gent.

Programma:

13.30u: Samenkomst in het Museum voor Schone Kunsten, Citadelpark voor een bezoek o.l.v. gidsen aan de schitterende tentoonstelling "British Vision". Er is ruime parkeermogelijkheid in de Ledeganckstraat.

16.30u: Aanvang Algemene Ledenvergadering in de International Club of Flanders, Sint Pietersplein 11 te Gent.

18.00u: Receptie.

19.00u: Diner:

- Aperitief met hapje.
- Waterzooi van Sint-Jakobsvruchten met grijze garnalen en fijne groenten.
- Suprême van parelhoen, groene kool met spek en romig mosterdsausje.
- Nougat Montélimar ijs.

Witte en rode wijnen inbegrepen.

Inschrijven kan vóór 26 november 2007 met de melding: *Ik neem deel aan :*

- o *British Vision: 9 euro met ... personen*
- o *Receptie met ... personen*
- o *Diner en receptie: 50 euro met ... personen.*

Het verschuldigde bedrag kan gestort worden op rekeningnummer: 407-3062251-47.

Met vriendelijke groeten,

Dr. Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter

Tel. 03/322.28.50 - Fax 03/322.45.14 - e-post: info@vgv.be

Natuurlijk willen we dat de Walen orde op zaken stellen en dat ze de remmen lossen die Vlaanderen tegenhouden. Het is alsof we op een tandem zitten maar degene achteraan trapt niet mee. Meer zelfs, hij remt af.

Luc HUYSE, em. prof. rechten KU
Leuven - DE TIJD - 22/09/2007

België is nog een staat maar, op enkele symbolen na, geen gemenebest. Naties moeten geen gemeenschappelijke taal, ras of geografische eenheid hebben. Maar een gemeenbestgevoel is wél noodzakelijk.

Louis VERBEKE, voorzitter Vlerick
Management School - DE TIJD -
27/09/2007

Pour une part des élites flamandes, il est aussi moins cinq: dans un univers globalisé, les pays doivent faire preuve d'adaptabilité institutionnelle pour survivre, rester compétitifs. Ils doivent être pro-actifs – et la Belgique, avec ses compromis, ses lourdeurs, son modèle social de concertation, serait devenu lentement mais sûrement un facteur de blocage. Bref, la constitution d'une nation flamande indépendante semble s'inscrire dans un certain sens de l'histoire.

Jean-Luc DE MEULEMEESTER, professeur à l'ULB - LA LIBRE BELGIQUE –
31/08/2007

Er is niets artificiëler dan het verkavelingsvlaams dat nu bonton is, en dat noch dialect noch Nederlands is. Het heeft niets te maken met authenticiteit en alles met zelfgenoegzame mediocriteit.

Mia DOORNAERT – DE STANDAARD –
05/10/2007

De hoge kwaliteit van het Vlaamse onderwijs is geen sprookje; ze is gemeten door een strenge internationale inspecteur, de Oeso. ... En dat is uitermate belangrijk voor Vlaanderen. Het onderwijs is de sterkste troef die het heeft om zijn welvaart en zijn welzijn te behouden. ... Die welvaart en dat welzijn zijn maar te handhaven als we erin slagen de demografische evolutie – straks zijn er véél minder mensen op arbeidsleeftijd – te compenseren door voortaan geen talenten meer verloren te laten gaan en door alle talenten optimale ontplooiingskansen te geven.

Guy TEGENBOS – DE
STANDAARD – 05/10/2007

VLAAMS GENEESKUNDIGENVERBOND v.z.w.
SECRETARIAAT: ERGO DE WAELLAAN 3, BUS 14 – 2100 DEURNE-ANTWERPEN
(geopend tussen 09.00 en 13.00 uur)

Antwerpen 16/08/2007

Aan Dhr. Y. Leterme
Formateur
Natieplein 1
1009 Brussel

Cc.: J. Vandeurzen, B. Somers, B. De Wever.

Geachte Heer Leterme,

Enkele weken geleden stuurde het VGV u een korte nota waarin we vroegen de communautarisering van de gezondheidszorg op te nemen in het regeerakkoord.

Uit wat we via de pers vernemen over de formatiegesprekken blijkt dat de nota over de staatshervorming inzake gezondheidszorg minimaal is. Daarom tonen wij met dit schrijven onze bezorgdheid over het verloop van de onderhandelingen. Wij vernamen immers nog niets over het op de agenda zetten van de communautarisering van de gezondheidszorg, zoals gevraagd in resolutie nr. 4 tot staatshervorming van het Vlaams Parlement op 3 maart 1999: “overheveling van normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid naar de gemeenschappen”.

Om de reeds genoemde redenen (zie bijlagen) rekent het VGV erop dat dit voor Vlaanderen zo belangrijke luik alsnog op de agenda van de formatiegesprekken komt.

Met de meeste hoogachting

Dr. Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter

Dr. Robrecht Vermeulen
Ondervoorzitter

Prof. Dr. Eric Ponette
Oud-voorzitter

Tel. 03/322.28.50 - Fax 03/322.45.14 - KBC 407-3062251-47 - e-post: info@vgv.be - <http://www.vgv.be>

REACTIE VGV OP ARTIKEL “DE HUISARTS”: VLAAMSE ARTSEN EN SPLITSING GEZONDHEIDSZORG

VLAAMS GENEESKUNDIGENVERBOND v.z.w.
SECRETARIAAT: ERGO DE WAELLAAN 3, BUS 14 – 2100 DEURNE-ANTWERPEN
(geopend tussen 09.00 en 13.00 uur)

Vlaamse artsen en splitsing gezondheidszorg

De rondvraag die “de Huisarts” (nr 843 van 13/09/07) hield bij een aantal actoren in de gezondheidszorg leverde inderdaad een aantal opmerkelijke resultaten op.

Toch is het VGV daarover niet echt verbaasd. Blijkbaar hebben de leden van de medicomut de handen in elkaar geslagen om de nakende Vlaamse gezondheidszorg te verketteren. Hoe anders te verklaren dat artsensyndicaten en zuilziekenfondsen in deze materie op dezelfde lijn zitten?

Met deze conservatieve reactie dragen zij echter een zware verantwoordelijkheid. Zij voeren daarvoor de stilaan gekende maar ook reeds meermaals ontkrachte drogredenen aan alsof Vlaanderen niet in staat zou zijn een eigen gezondheidszorg te ontwikkelen.

Dat alvast de top van de artsensyndicaten in deze vervreemdt van hun basis is duidelijk: driekwart van de Vlaamse artsen is voorstander van een splitsing van de gezondheidszorg.

Het VGV is een vereniging van Vlaamse artsen, huisartsen zowel als specialisten, die zonder subsidies en met een bescheiden lidgeld erin slaagt studies te leveren die aantonen dat die Vlaamse gezondheidszorg er moet komen, willen we verder bouwen aan een solidaire gezondheidszorg. De laatste tien jaar organiseerde het VGV - in samenwerking met de universiteiten, met wetenschappelijke verenigingen, met VOKA - studiedagen waar we nadachten over welke geneeskunde we willen in Vlaanderen, over de economische aspecten van een eigen Vlaamse gezondheidszorg, over de integratie van preventie en curatie, enz...

De verslagen van deze symposia dragen bij tot de ontwikkeling van de toekomstige Vlaamse gezondheidszorg en werden gepubliceerd in ons tijdschrift Periodiek. Zonder veel middelen werkt het VGV dus zeer performant.

Het zou dan misschien ook eens goed zijn dat de instanties uit de medicomut die wel royale overheidsfinanciering en lidgelden krijgen, gaan meedenken en meewerken aan die toekomstige Vlaamse gezondheidszorg, die met elke verkiezing en aanslepend formatieberaad dichterbij komt.

Als artsensvereniging roepen we de artsensyndicaten trouwens op beter te luisteren naar hun achterban en zich grondig te bezinnen over wat de basis wenst en niet de top.

Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV
17/09/07

Tel. 03/322.28.50 - Fax 03/322.45.14 - KBC 407-3062251-47 - e-post: info@vgv.be - <http://www.vgv.be>

De Roets®
Ontdek je roots met De Roets®!

**De Roets 2008 is er!
Bestel hem nu!**

De Roets is aan zijn vierde editie toe. Met alsmaar stijgend succes.

De Roets is Vlaanderen's luchtige en verrassende dag- en weekkalender die je historische kennis wat opfrist. Ideaal als je niet meer weet wie Simon Stevin is, of Leo Baekeland, of Paul Van Ostaen en Alice Nahon. Of Jan Olieslagers...

Wekelijks ontdek of herontdek je befaamde of baanbrekende bekenden of onbekenden van bij ons. Dagelijks een leuk weetje.

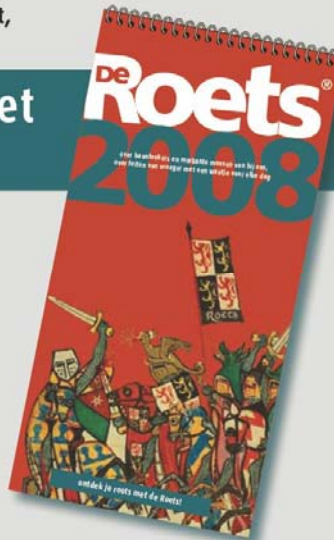
Onder de kerstboom is De Roets een verrassend hebbeding met meerwaarde. Als je tijdens de eindejaarsdagen op bezoek gaat en je hebt voor de vrienden en familie een Roets mee dan bewijs je veel...

Met De Roets kom je te weten waar je zelf vandaan komt, waar je eigen 'roots' liggen.

De Roets bestellen via Internet is echt eenvoudig.

Tik www.roetsinfo.eu en klik bestelling.
Voor 10,95 euro krijg je hem thuisbezorgd.

Geen Internet?
Geen probleem! De Roetskalender is ook te koop in de Standaard-Boekhandel en in de betere boekhandel.

Bij aankoop van 3 Roetskalenders krijg je er gratis een kaartspel bij*.
*Zolang de voorraad strekt.

Geen internet en geen boekhandel in de buurt? Geen probleem!

Ik bestel ex. Roets 2008 historische weekkalender(s) tegen 10,95 euro per stuk. Ik betaal (het aantal kalenders) X 10,95 euro op rekeningnummer 733-0425379-64 en ik doe die betaling vanaf het volgende rekeningnummer op naam van

Ik stuur deze bon naar: De Roets, c/o Mailing Cy, Aalstersesteenweg 264, 9400 Ninove.
Van zodra mijn betaling geregistreerd is, wordt de kalender verstuurd naar onderstaand adres.

naam

straat/nr/bus

postcode/gemeente land

Tel / e-mail datum

CITATEN

Deze Vlaamse regering en de partijen die haar dragen, hebben zich in het bestuursakkoord van 22 juli 2004 geëngageerd om de resoluties van het Vlaamse Parlement van 3 maart 1999, geactualiseerd in het regeerakkoord, te realiseren. De grote domeinen zijn bekend: gezinsbeleid, gezondheidszorg, de sociaaleconomische hefboomen, fiscale autonomie en financiële verantwoordelijkheid.

Kris PEETERS – DE TIJD –
11/07/2007

De kwaliteit van een beschaving kan onder meer gemeten worden aan de zorg die zij besteedt aan de zwakste leden van de samenleving, in deze discussie betreft dat de zieke mensen. Gezondheidszorg is immers een basisrecht en mag geen koopwaar worden.

Dirk VAN DUPPEN en Paul SCHOTSMANS – DE TIJD –
04/08/2007

Vroeg of laat komen we tot een confederale staat en de Franstaligen zouden zich daar beter op voorbereiden door van het onderwijs en een betere economie hun prioriteit te maken. ... Het zou ook waardiger zijn voor Franstaligen om hun problemen zelf op te lossen, in plaats van te hopen dat ze dankzij Vlaanderen uit het moeras zullen raken.

Dorothee KLEIN, hoofdredactrice van Le Vif/L'Express - DE STANDAARD –
05/08/2007

OVV-MEDEDELINGEN

BRIEF AK-VSZ AAN YVES LETERME EN DE VLAAMSE REGERINGSONDERHANDELAARS

Aan de Heer Yves Leterme
Aan de Heren Jo Vandeuren, Bart De Wever en Bart Somers

14 augustus 2007

Geachte Heer Formateur,
Geachte Heren Voorzitters,

Het Aktiecomitee Vlaamse Sociale Zekerheid (AK-VSZ) is ongerust.....

Wij vernemen tot hertoe op de tafel van het formatieberaad geen enkele concrete voorstellen tot communautarisering van het volledige gezondheids- en gezinsbeleid.

Dit is nochtans de resolutie nr. 4 van het Vlaamse Parlement tot staatshervorming van 3 maart 1999.

Wij lezen nagenoeg niets over voorstellen tot volledige of gedeeltelijke defederalisering van werkgelegenheids- of/en werkloosheidsvergoedingenbeleid (zoals gevraagd door alle Vlaamse politieke partijen).

Als bijlage vindt u onze persmededeling van 02.07.07, waar we onze standpunten verduidelijken.

In de hoop dat u begrip hebt voor onze bekommernissen, en deze van zovele Vlamingen (de verkiezingsuitslag bewijst het!), en dat u rekening houdt met onze eisen bij de zonder twijfel voor u moeilijke doch voor Vlaanderen zeer belangrijke onderhandelingen in de loop van de volgende dagen, groet ik u,

zeer hoogachtend,
namens het Aktiecomitee Vlaamse Sociale Zekerheid,

Dr. Gui Celen
Voorzitter

BRIEF OVV AAN DE VLAAMSE REGERINGSONDERHANDELAARS

De Heer Bart De Wever, Voorzitter N-VA
De Heer Bart Somers, Voorzitter Open VLD
De Heer Jo Vandeuren, Voorzitter CD&V

21 augustus 2007

Geachte Voorzitters,

De communautarisering van de gezondheidszorg is een van de belangrijkste eisen uit de resoluties tot staatshervorming van het Vlaams Parlement op 3 maart 1999.

Die eis werd overgenomen in de Vlaamse regeerakkoorden van juli 1999 en van juli 2004.

Tijdens de vergadering van het Dagelijks Bestuur van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen (OVV) op 20 augustus ll. in Brussel, werd op basis van meerdere persberichten het ernstig vermoeden naar voren gebracht dat die eis niet voorkomt op de huidige lijst van de Vlaamse onderhandelaren.

Samen met het Aktiecomitee voor een Vlaamse Sociale Zekerheid (AK-VSZ) en het Vlaams Geneeskundigenverbond (VGV) vragen wij U zeer uitdrukkelijk om de communautarisering van de volledige gezondheidszorg dringend op te nemen in het eisenpakket voor de formateur.

Met de meeste hoogachting,

Namens het Dagelijks Bestuur van het OVV,

Renaat Roels,
Voorzitter Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen

a.a. De Heer Yves Leterme, Formateur

Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen – Passendalestraat 1A – 2600 Berchem
Telefoon: 03 320 06 31 ■ Fax: 03 366 60 45 ■ E-post: secretariaat@ovv.be
Bezoek onze webstek: www.ovv.be

Aan de voorzitters van de Vlaamse politieke partijen

Aan de fractievoorzitters van de Vlaamse politieke partijen in Kamer, Senaat en Vlaams Parlement

04/10/2007

STANDPUNT VAN HET OVERLEGCENTRUM VAN VLAAMSE VERENIGINGEN

Vlaanderen staat aan de vooravond van een cruciale ontwikkeling. De federale regeringsvorming zit nog verstrikt in een kluwen van formatienota's en aftastende voorstellen. Wat er uiteindelijk uit de bus komt, wordt bepalend voor de toekomst van Vlamingen en Walen.

De ondertekenaars van dit document vragen aan de Vlaamse onderhandelaars en vertegenwoordigers van alle Vlaamse partijen dat zij woord houden en de wegwijzers volgen die zijn vastgelegd in de Resoluties van het Vlaams Parlement (1999) en in het Vlaams regeerakkoord (2004). Beide documenten zijn de uitdrukking van de bekommernissen van alle Vlaamse partijen en derhalve van de Vlaamse bevolking.

De regeringsonderhandelingen verlopen tot dusver chaotisch en hermetisch. De ondertekenaars hebben begrip voor discretie, maar zijn alert voor signalen. Zo is het duidelijk dat de Franstaligen erop uit zijn om een toestand te bestendigen waar Vlaanderen, maar uiteindelijk ook Wallonië, geen baat bij heeft. We stellen ook vast dat binnen Vlaanderen sommige krachten terugkrabbelen, bepaalde resoluties negeren of doelstellingen formuleren die een stap achteruit zijn.

Op 3 maart 1999 keurde het Vlaams Parlement **vijf resoluties** goed met het oog op een nieuwe ronde in de staatshervorming. Daar waren drie jaar van debat aan voorafgegaan.

Die resoluties komen ruwweg samengevat neer op:

1. "Coherente bevoegdheidspakketten" en voorwaardelijke solidariteit
2. De volledige bevoegdheid inzake de huidige gewestbelastingen en de volledige overdracht van de bevoegdheden inzake personenbelasting
3. Een pakket Brusselmaatregelen
4. Bevoegdheidsuitbreiding met gezondheids- en gezinsbeleid én met werkgelegenheid en wetenschap en technologie, telecommunicatie, infrastructuur en regionale exploitatie van het spoor, ontwikkelingssamenwerking, economie
5. Inspraak in de samenstelling van het Rekenhof, de Raad van State, het Arbitragehof (het Grondwettelijk Hof) en de Hoge Raad voor Justitie.

Onze vraag is dat de Vlaamse partijen en hun onderhandelaars volgende uitgangspunten als "conditio sine qua non" handhaven:

1. Volledige Vlaamse bevoegdheid inzake **sociale zekerheid** (gezondheids- en gezinsbeleid), economie, spoor en verkeer, telecom en een regionalisering van justitie. Binnen Vlaamse partijen is er terecht ook een grote consensus over de regionalisering van het werkgelegenheidsbeleid.

2. Het koppelen van verdere **solidariteit** met Wallonië en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan objectieve, duidelijke en doorzichtige mechanismen én omkeerbaarheid moet worden geconcretiseerd. In het regeerakkoord kunnen de modaliteiten worden vastgelegd, om binnen een vastgelegde termijn te resulteren in een Vlaams solidariteitsplan met Wallonië. Dergelijk plan met afspraken inzake financiering sociale zekerheid en gewesten en gemeenschappen moet mede worden voorbereid en uiteindelijk worden goedgekeurd door het Vlaams Parlement.

3. Stop de **federale recuperatie** die de jongste jaren is vastgesteld, onder meer op volgende vlakken:

Recuperatie van:

- het tewerkstellingsbeleid (o.m. via zogenaamde "federale conferenties")
- het gezondheidsbeleid (interventies preventie Demotte)
- van onderwijs (schoolpremie)
- van milieubevoegdheden (federale minister leefmilieu)
- van huisvesting (coördinatie)
- van wapenuitvoer (wel geregionaliseerd, geen eigen beleid)
- van buitenlands beleid (interministeriële conferenties)
- van buitenlandse handel (missies prins Filip)
- van ontwikkelingssamenwerking (gesplitst, in de feiten federaal)
- van justitie (Di Rupo jeugdstrafrecht)

4. Bovendien moet Vlaanderen zich verzetten tegen elke clause die een democratische politieke ontwikkeling via een verdere staatshervorming blokkeert: een eventuele paritaire senaat, het instellen van een federale kieskring, het opnieuw laten samenvallen van federale en deelstatelijke verkiezingen.

a geen federale kieskring (zelfs niet voor een deel van de kamerleden of senatoren, zoals de Pavia-groep het voorstelt). Dat is een stap terug in de tijd, dat komt neer op het uitbreiden van BHV tot heel Vlaanderen. Niemand zit te wachten op een tweetaalige kiescampagne, op een permanente talentelling, op dergelijk signaal dat een rem zou zijn op integratie.

b geen samenvallende verkiezingen

De verschillende parlementaire verkiezingen in dit land kunnen inderdaad enkel in uitzonderlijke omstandigheden samenvallen. Zo hebben de staatshervormers en de wetgever het gewild. Elio Di Rupo doorbrak in 2004 de federale logica met zijn Waalse (asymmetrische) coalitie. De Vlaamse regering Leterme werd geen spiegel van federaal paars. Is het weer laten samenvallen van federale en regionale verkiezingen een oplossing voor de politieke stoelendans? Neen, het is een rem op de eigen dynamiek van de gemeenschappen en werkt verwarrend voor de kiezer.

c géén paritaire senaat

In een paritaire senaat (al dan niet als parlement van de gemeenschappen) verliest Vlaanderen op federaal niveau zijn meerderheid. Pariteit is een ideaal blokkeringsmiddel (net zoals alarmbelprocedures, bijzondere meerderheden, e.d.) voor elke verdere staatshervorming. Na de pariteit in de uitvoerende macht (de regering) zouden de Vlamingen immers nu door een mogelijk veto van de Franstalige minderheid ook in de wetgevende macht hun meerderheid verliezen. Een paritaire senaat is een absolute supergrendel.

d geen ratificatie van het minderhedenverdrag

e niet raken aan de grenzen van Brussel en aan de taalgrens

Geen uitbreiding van Brussel. De grenzen die in 1980 werden vastgelegd, moeten behouden blijven.

Geen van beide gemeenschappen kan Brussel volledig naar zich toe trekken. We willen Brussel niet heroveren en vervlaamsen, maar Brussel kan evenmin worden opgenomen in een onafhankelijk Wallonië of in Frankrijk.

De rechten van de Vlaamse gemeenschap in Brussel moeten gevrijwaard blijven en de band tussen de Brusselse Vlamingen en Vlaanderen mag niet worden verbroken. Dit betekent een gegarandeerde Nederlandstalige openbare dienstverlening en het behoud van de huidige bevoegdheden van de Vlaamse gemeenschap in Brussel inzake onderwijs, cultuur en welzijns- en gezondheidszorg.

5. De grote staatshervorming dient **BINNEN het regeerakkoord** te worden vastgelegd en mag in geen geval worden vooruitgeschoven naar de toekomst.

6. **BHV** moet **buiten het communautaire pakket** worden gehouden. Het dossier is zo'n evidentie dat de Franstaligen alle illusies moet worden ontnomen dat hier iets te regelen valt. Ze kunnen in een gesplitste kieskring lijsten indienen, zoals nu gebeurt bij de regionale verkiezingen. Maar Brusselse en Waalse partijen kunnen géén kopstukken meer uitspelen in Vlaanderen.

Als de Vlaamse partijen en hun onderhandelaars met het oog op de regionale verkiezingen van 2009 nu hun geloofwaardigheid willen behouden, moeten ze zich consequent opstellen en **woord houden**. Zonder grote, duidelijke en rechtvaardige staatshervorming blijft er voor steeds meer Vlamingen slechts de optie van een onafhankelijk Vlaanderen en een staatsvorming. De politieke, economische en culturele verschillen tussen noord en zuid maken duidelijk dat een ontwikkeling in die richting erg rationeel kan verlopen. Een principiële afspraak hierover kan snel worden genomen.

Namens het Dagelijks Bestuur van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen

Renaat Roels

Voorzitter

www.ovv.be

www.woordhouden.be

De burgemeesters van Halle-Vilvoorde blijven gaan voor de integrale splitsing van de kieskring BHV. En dat zonder enige compensatie. Om een wet toe te passen hoeft je niet te compenseren.

Willy DE WAELE, burgemeester van Lennik – DE TIJD – 07/08/2007

Het kartel CD&V/N-VA kan zijn programma waarmee het de verkiezingen heeft gewonnen, niet inslikken. Het kan niet met lege handen naar de regionale verkiezingen in 2009 gaan. Het zou worden weggevaagd.

Dirk CASTREL – GAZET VAN ANTWERPEN – 08/08/2007

Daar gaat het voor mij uiteindelijk over in de euthanasiediscussie: iemand anders *dooddoen*. Zelfs in de gevallen waar volgens de wet euthanasie mag worden toegepast, is het de betrokkene zelf niet die het doet. En dat is mijn centrale probleem: een ander individu krijgt het recht om iemand dood te doen.

Jean-Jacques CASSIMAN – KNACK – 08/08/2007

CITATEN

De Propaganda Abteilung van de verdraagzame democraat en liberale humanist Maingain verspreidt in en om de hoofdstad folders die om God weet welke reden aan de aandacht van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding kunnen blijven ontsnappen. De Vlaamse en aangespoelde aanbidders van het Belgische model zijn ziende blind wanneer ze die van Vlamingenhaat doortrokken schrijfsels in hun brievenbus vinden. Maar ze beginnen wel – het tricolore schuim op de lippen – als razenden hun klavieren te betokkelen wanneer ze Leterme, een fermette, een koersvelo, een kerktoeren of een Vlaamse Leeuw binnen hun blikveld menen te ontwaren.

Mathias DANNEELS – HET NIEUWSBLAD – 04/08/2007

Ik denk dat steeds meer verstandige mensen er rekening mee houden dat Vlaanderen finaal kan besluiten uit België te stappen, zonder dat daarvoor de grondwettelijk vereiste tweederde-meerderheid wordt gezocht. Omdat het niet kan blijven duren dat een minderheid van de bevolking de legitieme en democratische aspiraties van de meerderheid aan haar laars lapt. Ook Tsjechië en Slowakije zijn uiteengegaan op een manier waarin in de grondwet niet was voorzien.

Paul VAN ORSHOVEN, professor publiek recht KU Leuven, - KNACK – 21/08/2007

Wij pleiten ervoor Vlaanderen volledig verantwoordelijk te maken voor de gezondheidszorg. ...Dat is geen communautaire kwestie, maar een zaak van goed bestuur.

Peter DEGADT, directeur VVI, - DE STANDAARD - 22/08/2007

Maar als de regeringsonderhandelaars op Hertoginnedal de komende generaties een forse besparingspost willen aanreiken, weten ze wat ze moeten doen: zorgen dat de preventieinspanningen zo geolied mogelijk verlopen. En dan lijkt de meest logische keuze die voor de gemeenschappen.

Bert LAUWERS – TRENDS – 23/08/2007

Zij die zich vandaag beschouwen als waardige verdedigers van een federaal België zullen de geschiedenis ingaan als de doodgravers ervan.

Marc UYTENDAELE, professor aan de ULB, - DE MORGEN – 04/10/2007

Terwijl ze met hun hardnekkig volgehouden afwijzing van welke staatshervorming ook meenden België te kunnen redden, hebben de Franstalige onderhandelaars net het tegenovergestelde bereikt. Telkens als Joëlle Milquet haar 'non' op Hertoginnedal liet weerklinken, kwamen er in Vlaanderen separatisten bij.

Peter DE BACKER – HET NIEUWSBLAD – 24/08/2007

Inmiddels is op Hertoginnedal gebleken wat de Franstalige ideologie precies verstaat onder het begrip 'demandeur de rien'. Franstaligen zijn geen vragende partij voor democratische gelijkheid in een moderne federale staat, maar voor een protectoraat van eigenheid, eigendommen en eigenbelangen. Ze vragen in Vlaams-Brabant niet het samenleven, maar de apartheid.

Peter DE GRAEVE, hoogleraar filosofie Universiteit Antwerpen, - DE TIJD – 24/08/2007

UITGAVEN VGV

Autokenteken

- Decalco € 2.00,- + € 0.46,- Port
 - Aluminium € 3.00,- + € 0.46,- Port
- Fiscaal dagboek € 25.00,- + € 1.38,- Port

VGV BEZOEKT

Ter gelegenheid van onze Algemene Ledenvergadering, die op 1 december doorgaat in Gent, wordt onze traditionele culturele activiteit een bezoek aan de toptentoonstelling "British Vision, observatie en verbeelding in de Britse kunst 1750 – 1950" in het prachtig gerenoveerde Museum voor Schone Kunsten. Met 300 schilderijen, beelden, tekeningen en prenten uit niet minder dan 55 musea uit de UK, de VS en Europa geeft deze tentoonstelling een ruim overzicht van 2 eeuwen Britse kunst.

Een herkenbare Britse kunst ontstond omstreeks 1750 samen met de vorming van de eerste moderne maatschappij gesteund op een doorgedreven liberalisme en beïnvloed door een opkomende klasse van ondernemers en handelaars. Voorheen werden vooral Vlaamse en Hollandse kunstenaars aangetrokken door Londen w.o. Anthony van Dyck en zijn grote invloed op de portretkunst. De landschappen van P.P. Rubens kwamen via verzamelingen in Engeland terecht en oefenden een grote invloed uit op de Engelse landschapschilders zoals Thomas Gainsborough en John Constable. Omgekeerd had de Britse kunst een wezenlijke invloed op het werk van Belgische kunstenaars zoals Jean Delville, Léon Frédéric, Fernand Khnopff, Félicien Rops en James Ensor.

De tentoonstelling is onderverdeeld in drie grote secties: de observatie van de maatschappij, de observatie van het landschap en tenslotte de verbeelding of het visionaire. Meermaals lopen ze echter door elkaar.

De observatie van de maatschappij kwam tegemoet aan de groeiende vraag van visuele zelfbevestiging met vooral portretten van personen voorgesteld te midden van hun bezittingen of met attributen van hun functie maar ook met topografische portretten van landhuizen, parken en landbouwgebied. William Hogarth wordt terecht beschouwd als de belangrijkste sociale waarnemer in de Britse kunst en met hem wordt de satire een constante in de Britse visuele cultuur. Ook de prerafaëlieten, opgericht omstreeks 1850, waren sociaal bewogen kunstenaars die actuele problemen verwerkten in religieuze, literaire en historische onderwerpen uit het verleden. Zij waren ook waarnemers van hun tijd.

Vooral de landschapschilderkunst bereikte in de 18de en 19de eeuw een hoge vlucht en onderscheidde zich van het realistische Hollandse en Vlaamse landschap enerzijds door de vindingrijkheid in compositie en anderzijds door de subtiele weergave van atmosferische effecten zoals o.m. de "lucht". Grote vertegenwoordigers zijn Wilson, Constable en Turner. De Britten ontwikkelden de aquareltechniek, voorheen een hulpmiddel gebruikelijk in voorstudies, tot een autonome kunstvorm. De aquarel is enerzijds door zijn helderheid bijzonder geschikt voor het weergeven van lichteffecten maar anderzijds zorgt het schetsmatige voor virtueuze en levendige toepassingen. Belangrijke vertegenwoordigers zijn vader en zoon Cozens, Francis Towne, Thomas Girtin en William Turner met zijn welhaast abstracte "Colour Beginnings".

De verbeelding of het visionaire is tenslotte het derde luik van deze tentoonstelling. Deze kunstvorm ontstond in een periode van buitengewone wetenschappelijke vooruitgang waarin politieke en religieuze structuren aan nieuwe inzichten werden getoetst. Kunstenaars als Blake en Turner waren maatschappelijke bewuste figuren die de eigentijdse mens uitbeeldden in klassieke mythologiën en Bijbelse geschiedenissen. Hun buitengewone fantasie en expressievermogen samen met kleur en lichtgebruik waren even belangrijk als de kracht van de waarneming. Zij drukten hun stempel op de moderne Britse landschapschilderkunst van Paul Nash en Graham Sutherland waarbij de oorlogservaring voor beide kunstenaars van doorslaggevende betekenis was.

Met deze tentoonstelling is het museum van Gent niet aan zijn proefstuk toe. Tien jaar geleden organiseerde het de succesvolle tentoonstelling "Parijs - Brussel" in samenwerking met het Musée d'Orsay over de artistieke uitwisseling tussen beide buurlanden.

British Vision is vooral gericht op een betere kennismaking met de Britse kunst die op het Europese vasteland nog onvoldoende gekend is.

Jan Dockx

Voor inlichtingen en ticketreservatie gelieve eerst contact op te nemen met het secretariaat van het VGV
Ergo de Waellaan 3, bus 14 – 2100 Deurne-Antwerpen
Tel: 03/322.28.50 – Fax: 03/322.45.14

Paul McCarthy: Air born tot 28.10.07

Middelheimmuseum, Middelheimlaan 61 Antwerpen.

www.middelheimmuseum.be Zie ook "Afgeladen door VGV" nr. 3 pag. 32

Rubens, een genie aan het werk 14.09.07 tot 27.01.08

Museum voor Schone Kunsten van België, Regentschapstraat 3 Brussel.

www.fine-arts-museum.be en info@fine-arts-museum.be Zie ook " VGV bezoekt" nr 3 pag.29.

British Vision 06.10.07 tot 13.01.08

Museum voor Schone Kunsten te Gent, Citadelpark.

www.mskgent.be Zie ook "VGV bezoekt"

In godsnaam – 1000 jaar kloosters. 21.09.07 tot 21.12.07

Abdij van het Park, Heverlee.

Succesvolle reizende tentoonstelling over het ontstaan van kloosters, hun enorme bloei in de Middeleeuwen en in welke vorm ze vandaag voortleven.

www.ingodsnaam.com

Onder dak in China. 28.09.07 tot 20.04.08

Jubelparkmuseum, Brussel.

In de graven van Chinese notabelen werden talrijke schaalmodellen van pagodes, boerderijen, wooncomplexen etc. gevonden die een beeld geven van meer dan 2000 jaar architectuur in China.

www.kmkg.be

Stephan Vanfleteren. 29.09.07 tot 06.01.08

Fotomuseum, Waalse Kaai 47, Antwerpen.

Bekende Belgische fotograaf met reportages waarin België het uitgangspunt is.

www.fotomuseum.be

Het meesterlijke atelier. 05.10.07 tot 20.01.08

Paleis voor Schone Kunsten, Ravensteinstraat 23 Brussel.

Europalia wijdt een grote tentoonstelling aan het artistieke verkeer van kunstenaars zoals Leonardo da Vinci, Dürer, Rubens e.a. en de verspreiding van hun werk.

www.europalia.eu

Spoken en engelen. 06.10.07 tot 06.01.08

Mac's Rue Sainte-Louise 82 Hornu.

Het museum viert zijn vijfjarig bestaan met een tentoonstelling over moderne kunst met bruiklenen van het Musée d'Art Moderne (MAM) van Rijsel: Picasso, Modigliani, Calder, Miro etc.

www.mac-s.be

Paul McCarthy 13.10.07 tot 17.02.08

Smak Citadelpark Gent.

Overzichtstentoonstelling met video's, tekeningen, beelden en performances. Zie ook "Afgeladen door VGV" Nr 3 pag. 32

www.smak.be

Ettore Sottsass 13.10.07 tot 13.01.08

Design museum, Jan Breydelstraat 5 Gent.

Retrospectieve over één van de belangrijkste designers van de twintigste eeuw.

www.designmuseumgent.be.

De wereld rond. 26.10.07 tot 03.02.08

Paleis voor Schone Kunsten, Ravensteinstraat 23 Brussel.

Tentoonstelling over het Portugese wereldrijk in de 16de en 17de eeuw.

www.bozar.be

Alechinsky van A tot Z 23.11.07 tot 30.03.08

Koninklijke Musea voor Schone Kunsten, Museumstraat 9 Brussel

Retrospectieve naar aanleiding van zijn 80ste verjaardag. Hij behoort samen met Christian Dotremont tot de voornaamste vertegenwoordigers van de cobragroep in België.

www.fine-arts-museum.be.

Realisme van Brouwer tot de Braekeleer tot 31.12.07

Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, Leopold de Waelplaats, Antwerpen.

Schilderkunst in Vlaanderen en Nederland van de 17de tot de 19de eeuw.

www.kmsk.be.

Salvator Dali tot 12.11.07

Halletoren, Markt 7 Brugge

De tentoonstelling toont een 200-tal etsen en litho's en een rijke collectie beelden.

www.interart.be.

200 jaar Broeders van Liefde tot 21.10.07

Museum Dr. Guislain, Jozef Guislainstraat 43 Gent.

Tentoonstelling over de geschiedenis en organisatie van de Congregatie Broeders van Liefde.

www.museumdrguislain.be.

Het witte goud van de Kelten 01.07.07 tot 06.01.08

Musea Maaseik Minderbroederskerk Boomgaardstraat, Maaseik.

Tentoonstelling over de belangrijkste vondsten uit de zoutmijn en het grafveld van de mijnwerkers.

www.museamaaseik.be.

BUITENLAND

Venetië tot 21.11.07

De 52ste editie van de Biënnale van Venetië over hedendaagse kunst uit 77 landen met o.m. Jan Fabre: Antropologie van het leven.

www.labiennale.org.

Trier tot 04.11.07

Constantijn: grote tentoonstelling over de figuur van deze Romeinse keizer.

www.konstantin-ausstellung.de.

Amsterdam tot 20.01.08

Barcelona 1900: 30 jaar artistieke bedrijvigheid met Picasso, Gaudi e.a.

www.vangoghmuseum.nl

Londen tot 09.12.07

Georg Baselitz. Retrospectieve van de Duitse schilder en zijn getuigenis over het leven in Duitsland na WO II.

www.royalacademy.org.uk

Parijs tot 28.01.08

Courbet. Grote retrospectieve met bijzondere aandacht voor de nauwe band tussen het realisme van Courbet en de opkomende fotografie.

www.rmn.fr/galeriesnationalesdugrandpalais.

Den Haag tot 13.01.08

Hollanders in beeld: Portretten uit de Gouden Eeuw. Zestig topstukken met o.a. werken van Rembrandt, Frans Hals e.a. bijeengebracht in het Mauritshuis.

www.mauritshuis.nl.

Jan Dockx

BOEKBESPREKINGEN

HOGER HIGHER PLUS HAUT PANORAMISCH ANTWERPEN

**A.BERGEN, J. HUYGHEBAERT, S. GROOTEN, B. MOEYAERT, P.
LOMBAERDE en anderen**

2006/0240/51, 112 bladzijden, glanzend papier, formaat 300 x 240 mm

Davidfonds NV, Blijde Inkomststraat 79-81, 3000 Leuven

Dit boek is uitgegeven naar aanleiding van de gelijknamige tentoonstelling Hoger/Higher/Plushaut

ISBN 90-5826-424-6

NUR: 648/693

€ 20,00

Bespreker: Piet Hein Jongbloet

Voor Antwerpenaren die, zoals niet onbekend, dol zijn op hun stad, maar ook voor niet Antwerpenaren is dit een aantrekkelijk boekwerk. Het is rijk geïllustreerd en beschrijft de geschiedenis van het ontstaan en de realisering van de Boerentoren. Deze toren bepaalt sinds 75 jaren samen met de O.L. Vrouwetoren de skyline van de stad en gaat door als symbool voor de Vlaamse bewustwording en emancipatie. Hij geldt als eerste wolkenkrabber van het vaste land en als pijler in de Vlaamse architectuur, geheel naar Amerikaans model en in een rijke art-deco stijl. Deze monumentale toren wekt terzelfder tijd verbazing maar ook verontwaardiging en verwondering.

In 1914 werd het bouwblok Schoenmarkt-Eiermarkt-Beddenstraat –zowat 3500 m² groot– volledig vernield als gevolg van de beschieting van Antwerpen door de Duitsers. Deze open ruimte bleek de ideale plek voor een nieuw initiatief. Het stadsbestuur met Burgemeester Van Cauwelaert nam het voortouw (1928). “De bedoeling van het college is alleen grootsch en modern te zijn, zonder het uitzicht van de omgeving in gevaar te brengen”. Tot diep in de jaren zestig was de Boerentoren vooral een woontoren. Vandaag maakt hij deel uit van het economisch centrum van de stad. Mooie

historische beelden, architectuurplannen en panoramische foto's getuigen van een interdisciplinaire benadering in dit kijk- en leesboek.

Een zeer interessant hoofdstuk van de hand van Piet Lombaerde (p 13-29; Antwerpen torenstad in historisch perspectief: van Benedictus tot Le Corbusier) beschrijft de geschiedenis vanaf de Middeleeuwen. Aan de orde komen de Contra-reformatie onder de Spanjaarden, de Verlichting onder de Oostenrijkers, de Franse tijd, de opbloei onder de Nederlanders alsook de huidige tijd. Dit hoofdstuk is bijzonder mooi verlucht met historische prenten. Van harte aanbevolen.

**KINDEREN MET DEVELOPMENTAL COORDINATION DISORDER
ALS (OOK) BEWEGEN NIET VANZELFSPREKEND IS**
HILDE VAN WAELVELDE/ BARBARA DE MEY

2007, 152 bladzijden, lijst met 4 figuren en met 20 foto's, formaat 240 x 170 mm

Standaard Uitgeverij nv, Mechelsesteenweg 203, 2018 Antwerpen

ISBN 978 90 341 9168 7

€ 25,00

Bespreker: Piet Hein Jongbloet

Dit boekje is geschreven door twee dames uit het vakgebied van respectievelijk de Revalidatie Wetenschappen en Kinesitherapie, een samenwerkingsverband van de Universiteit Gent en de Arteveldehogeschool. Hun klinische expertise en ervaring in onderzoek van kinderen, voornamelijk met milde neuromotorische stoornissen staan borg voor een degelijke benadering van deze ingewikkelde problematiek. Hilde Van Waelvelde heeft verschillende internationale publicaties op haar naam, o.a. in *Developmental Medicine and Child Neurology*.

De auteurs richten zich tot al wie professioneel betrokken is bij deze doelgroep. Zij houden een pleidooi voor enerzijds een diagnose op grond van internationaal erkende criteria bij kinderen met een Developmental Coordination Disorder (DCD) en anderzijds zorg op maat. Hierdoor kunnen eventuele medische aandoe-ningen worden uitgesloten. Er wordt uitvoerig ingegaan op het feit dat DCD slechts een beschrijvende diagnose is waar-bij de primaire oorzaak onbekend is. Voor de meeste kinderen staat het motorische probleem niet op zich, maar is het gekoppeld aan gedrags- en leerstoornissen. Onder de noemer DCD bevindt zich daarom een erg heterogene groep van kinderen met motorische stoornissen geassocieerd met andere stoornissen. Hetzelfde geldt voor aanverwante ontwikke-lingsstoornissen zoals ADHD, dyslexie en autisme. Zij gaan dikwijls met DCD gepaard, hetgeen uiteraard een diagnose en behandeling bemoeilijkt en de ouders nodeloos medisch winkelen bezorgt.

Ietwat te voortvarend wordt geconcludeerd, althans volgens bespreker, dat 'overduidelijk erfelijke factoren aangetoond zijn' (p 135). Dit is een erg bedreigende boodschap voor de ouders en voor de kinderen zelf, die ook een gezin zullen stichten. Niet alle ontwikkelingsstoornissen hoeven op 'DCD-genen' of aanverwante genen te berusten, ook al komen zij binnen een familieverband voor. De boodschap van de auteurs luidt dan ook dat de heterogeniteit van de motorische stoornissen bij kinderen met DCD niet toelaat te veronderstellen dat het onderliggende neurologische mechanisme hetzelfde zou zijn voor alle kinderen met DCD. Deze conclusie lijkt wel voorzichtig, maar met dezelfde argumenten kan ook de werkhypothese worden voorop gesteld, dat de onderliggende disfuncties en ontwikkelingsstoornissen worden veroorzaakt door één en dezelfde factor, zij het in gradueel toenemende mate. Daar zijn heel wat epidemiologische argumenten voor aanwezig.

Dit is voorwaar een voortreffelijk en goed geschreven boekje, voorzien van een register dat alle behandelde onderwerpen bevat. Het zal velen in de zorg, maar ook bezorgde ouders, veel inzicht bieden.

RAND IN ZICHT Een verrassende kijk op de Vlaamse Rand rond Brussel

Camerawerk KAREL TOMEI en tekst GUIDO FONTEYN

2007 vzw 'de Rand', 204 bladzijden, 170 illustraties in kleur, hardback, glanzend papier, formaat: 168 x 241 mm

'de Rand' met Roularta Books (www.derand.be en www.roulartabooks.be)

ISBN 978 90 86790 52 4 NUR 652

€ 19,90

Bespreker: Piet Hein Jongbloet

Wie op 2 september heeft 'gegordeld', maar ook wie zich beperkt tot louter belangstelling voor de Rand, en er – ondanks de beweringen van Steve Stevaert in zijn verre Limburg – alert voor blijft, kan vanuit een helicoptercockpit terecht in dit prachtige kijkboek. De negentien ge-meenten grenzend aan Brussel worden schitterend in beeld gebracht met luchtfoto's en de blik van 'wilde ganzen'. Zonder zich te storen aan gemeente- of taalgrenzen wordt dit district overvlogen. In dit opzicht is het boek zeer geslaagd dankzij een boeiende mozaïek van verrassende

verbindingen, breuklijnen en ongekende invalshoeken. Op pagina 28 is er een prachtig satellietbeeld met Brussel en de randgemeenten vanuit de ruimte. Op pagina 30-31 zijn de gemeenten afgebeeld in relatie tot het beroemd geworden district Brussel-Halle Vilvoorde (BHV of “B Ache V” voor de Franstaligen en de Vlamingen die geen goed Nederlands onderwijs hebben genoten). Te betreuren is dat bij de verschillende foto’s een toelichting ontbreekt. Zij horen bij één van de randgemeenten, maar wat zij voorstellen blijft nogal in het ongewisse. Met wat meer moeite was het boek inhoudelijk veel duidelijker geweest. Op zijn minst had een register hiertoe bijgedragen.

Dit kijkboek kwam tot stand met steun van de Vlaamse overheid. Het werd samengesteld ter herinnering aan dr.ir. André De Moor, stichtend en van 1997 tot 2004 bezielend voorzitter van de vzw ‘de Rand. De bedoeling was het Nederlandstalig karakter van de Rand te ondersteunen en te bevorderen, alsook de anderstaligen positief te onthalen en hen te sensibiliseren om de Nederlandse taal te leren en te gebruiken. Wie echter meer wil weten of wie zich wil verdiepen in de sociaal-culturele en demografische problemen waarmee deze regio sinds het Egmontpact werd en nog steeds wordt geconfronteerd, komt van een kale (‘Kales’!) reis thuis. Wie de resultaten van de laatste verkiezingen heeft gevolgd, beseft dat dit soort boeken weinig zullen bijdragen tot herstel van de ‘ontnederlandsing’ van de Rand. Een aantal Vlaamse prominenten en verantwoordelijken, Yves Leterme, Frank Vandenbroucke en Lodewijk De Witte openen nogal hoogdravend dit artistieke kijkboek. Zij laten echter na te zeggen dat zij opgescheept zitten met wat hun voorgangers hebben veroorzaakt door gebrek aan moed, overtuiging en ruggengraat. Dezer dagen spellen deze zogenaamde ‘wijzen’ hen de les, hen er toe aanzettend om maar weer toe te geven, gezien “het land moet geregeerd worden”.

De fotografische kijk op de Vlaamse Rand rond Brussel is ongetwijfeld verrassend en boeiend!

KINDJE GEZOND

NATUURLIJKE GENEESWIJZEN VOOR BABY & KIND EEN PRAKTISCHE GIDS VOOR EEN GOEDE GEZONDHEID TINE DEVLIEGHER

2007, 200 bladzijden, geïllustreerd, formaat: 168 x 241 mm

Roularta Books, Roeselare (www.roulartabooks.be)

ISBN 978 90 8679 016 6

€ 19,90

Bespreker: Piet Hein Jongbloet

In het tijdsgewricht van ‘*evidence based medicine*’ is het voor een arts niet makkelijk om dit, weliswaar aantrekkelijke, boekje over kruidengeneeskunde en natuurlijke geneeswijzen te bespreken. De auteur volgde ‘wetenschappelijke humaniora’ en normaalschool. Als jonge moeder volgde zij een opleiding tot herborist. Na grondig herwerken, aanvullen en herschrijven groeide haar eindwerk uit tot een ‘wetenschappelijke studie’. De eindredactie was in de handen van Wim Dalemans. Vooraan wordt gewaarschuwd en lezen wij: “Alle planten kunnen bij de mens allergische reacties veroorzaken; zowel bij uitwendig als inwendig gebruik, als voedsel of als medicijn. Voor eventuele schade die voortvloeit uit het verkeerd gebruik van kruidenremedies kan noch de auteur noch de uitgever aansprakelijk worden gesteld. Bij aanhoudende medische problemen of symptomen moet steeds een arts geraadpleegd worden.”

Achtereenvolgend worden allerlei thema’s in aparte hoofdstukken behandeld: Natuurlijke geneeswijzen (kruidengeneeskunde, aromatherapie en bloesemtherapie van Dr. Bach); Middelen bereiden (kruidenthee, kruidentincturen, siropen, medicinale oliën, zalven, etherische oliën); Kinderkwalen; Eerste hulp; en Kinderziekten.

De verschillende kruiden worden zeer mooi geïllustreerd, waardoor het een fraai en aantrekkelijk kijkboek is geworden. Kruiden werden in de geneeskunde sinds de oudheid aangewend en pas sinds de vorige eeuw farmacologisch getest en gedoseerd. Mistoestanden in de geneesmiddelenindustrie met zijn commerciële belangen en patenten zijn geen excuus om hiernaar te grijpen en moeten onder ogen worden gezien. En ook de welwillende arts met een degelijke opleiding zal zich bij al deze beweringen voortdurend afvragen wat de evidentie er van is. Wie echter geïnteresseerd is in kruiden op zich kan hier wellicht nog wat opsteken en er plezier aan beleven ook.

TWEE BORSTEN

RECONSTRUCTIE VAN EEN VROUW

Dr. Moustapha Hamdi, Anna Luyten en Lieve Blancquaert

2007, 129 bladzijden, formaat 170 x 240 mm

Globe, uitgeverij Roularta Books nv, Roeselare, roulartabooks@roularta.be, www.roulartabooks.be

ISBN 978 90 5466 965 4

€ 22,90.

Bespreker: Geert Debruyne

Borstkanker is op dit ogenblik doodsoorzaak nummer één bij vrouwen. De ziekte, zegt plastisch chirurg Dr. Moustapha Hamdi, doodt vrouwen mogelijks twee keer. "Eerst geestelijk, daarna lichamelijk", want voor veel borstkankerpatiënten waarbij amputatie noodzakelijk is wordt deze ingreep als een verminking en dus een aanslag op hun vrouwelijk zijn ervaren.

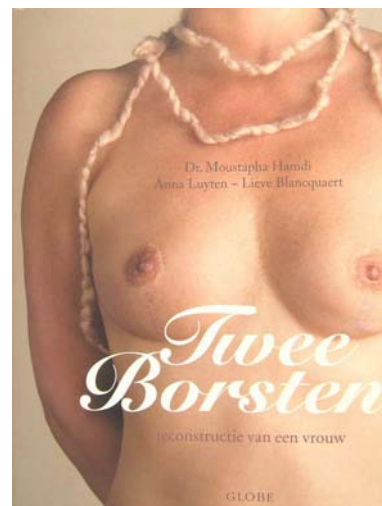
Het boek brengt een overzicht van de verschillende technieken die nu volledig op punt werden gesteld, waardoor autologe borstreconstructie met weefsel uit de rug of onderbuik de noodzaak van het gebruik van prothese vaak heeft verdrongen. Vrouwen kunnen na een levensreddende amputatie door reconstructieve chirurgie hun levenskwaliteit hervinden.

En ook het helen van de geestelijke aanslag op het vrouwzijn komt ruimschoots aan bod onder de vorm van het verhaal van acht vrouwen. Deze getuigenissen in woord en beeld gebracht door journaliste Anna Luyten en fotografe Lieve Blancquaert geven de lezer een intieme inzage in de vele emoties op het moment van de diagnose. Evenzeer rond de beslissing over reconstructie, de reactie van de omgeving, de toekomst van de eigen relatie, en zomeer. Werkelijk alles komt aan bod. Zij blinken uit in openheid waarmee ze over hun ziekte praten.

Daarnaast tonen de naaktfoto's een fierheid na de reconstructie, maar ook de kwetsbaarheid bij deze acht moedige vrouwen. Zowel journaliste als fotografe brengen de verhalen en foto's met een hoge dosis waardigheid.

Het boek bevat op het einde een bijlage van 25 pagina's over de ziekte, de mogelijke behandelingsmethoden en huidige reconstructiemogelijkheden. De auteurs brengen de wetenschappelijke informatie in een begrijpelijke taal. Een overzicht met gespecialiseerde websites en een afsluitend cultuurhistorisch overzicht over de 'Geschiedenis van de borst' door Prof. Dr. Wylock, diensthoofd Plastische Heelkunde UZ Brussel, ontbreken evenmin.

Twee borsten is een 'must' voor een ruim publiek en het zal de mogelijkheid tot empathie voor iedereen die ooit in contact komt met borstkankerpatiënten verhogen. Ook voor artsen een aanrader. De getuigenissen brengen vaak heel wat feedback voor de medische wereld.

LANGS VELDEN VAN EER BELANGRIJKE PLAATSEN IN DE EERSTE EN DE TWEEDE WERELDOORLOG

LUC DE VOS EN RICHARD HOLMES

2006, zwart-wit topografische illustraties, 166 bladzijden, 145 x 220 mm.

Davidsfonds/Leuven (Blijde Inkomststraat 79-81, 3000 Leuven)

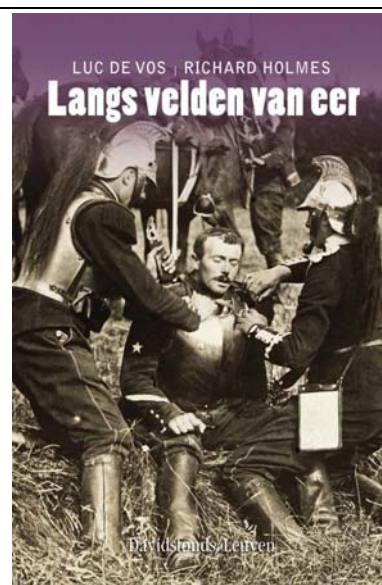
ISBN 90-5826-421-1

Bespreker: Piet Hein Jongbloet

De inleiding is geschreven door R. Holmes, hoogleraar aan de universiteit van Cranfield (Groot-Brittannië) en gespecialiseerd in militaire geschiedenis. Hierin worden de ingrijpende veranderingen in oorlogsvoering beschreven gedurende de 20ste eeuw, wanneer men deze vergelijkt met de 19de. Dit geldt ondermeer voor het veranderde wapentuig. Ook het individu heeft geen kans meer om zich te wreken op zijn belager omdat men elkander niet meer in de ogen ziet. Al het voordeel is voor de kogel die van een onbekende komt. Ook de veranderde stijl van bevelvoering vraagt de aandacht: door beginnende telecommunicatie zijn de hoofdkwartieren steeds verder verwijderd van de troepen en is er sprake van "château-bevelvoering". Ten slotte is er voor het eerst verbetering van verslaggeving door individuele en officiële oorlogsverslagen.

De volgende hoofdstukken zijn geschreven door Luc De Vos, gewoon hoogleraar geschiedenis aan de Koninklijke Militaire School in Brussel en buitengewoon hoogleraar aan de K.U. Leuven. Deze worden geïllustreerd door inzichtelijke geografische kaarten en elk hoofdstuk wordt vergezeld van nuttige toeristische tips voor diegenen die deze 'plaatsen van herinnering' willen bezoeken.

Hoofdstuk I behandelt de slag om Bergen (Mons) en Le Cateau in 1914. De auteur schetst eerst de wisselende coalities tussen de Europese mogendheden (Engeland, Frankrijk, Pruisen en Rusland) en de 'Entente Cordiale' en tenslotte de 'Triple Entente' als voorbereiding op de eerste Wereldoorlog. De Duitse strategie van Von Schlieffen werd eerst vervangen door die van von Moltke. Opvallend was de stunteligheid en wisselvalligheid van oorlogsvoorbereiding in Engeland, dat als laatste de oorlog verklaarde aan Duitsland, waardoor het betrokken raakte in deze continentale strijd. De bedoeling van de geallieerden was de Duitse opmars naar Parijs te stuiten, dan wel te vertragen. Het werd een aanhoudende terugtocht over de Marne, waar het Britse leger bijdroeg tot de tegenaanval en uiteindelijk de Duitse opmars tot staan bracht.

Hoofdstuk II behandelt de IJzertragedie in 1914. Na de mislukking van het aanvalsplan van de Duitsers, was de strategie om door te stoten naar Antwerpen en verder de Kanaalhavens (Duinkerke, Calais en Boulogne) te beheersen. Ook dit plan mislukte door de tegenzet van de veroorzaakte overstroming van de IJzervlakte. Hierdoor kwam een frontlijn tot stand van de Noordzee tot Zwitserland en wijzigde de situatie van een bewegingsoorlog naar een stellingenoorlog. Wat de Vlaamse lezer bijzonder interesseert is de problemen van rekrutering van nieuwe soldaten in de niet bezette Westhoek en de dagelijkse ellende van de frontsoldaten, de ziekten en het ongedierte in de loopgraven. De verhouding tussen de in grote meerderheid Franstalige (onder)officieren en deze rekruten en de reactie hierop van de opkomende intellectuelen in de loopgrachten komen afgewogen ter sprake.

Hoofdstuk III: Ieper 1914-1918. Nadat gebleken was dat door de genoemde inundatie een aanval op de Noordzeehavens uitgesloten was tussen Nieuwpoort en Diksmuide, werd besloten de aanval zuidelijker in te zetten tussen Diksmuide en Mesen. Reeds op 22 november 1914 beschoten ontgoochelde Duitsers Ieper. Het front was stil gevallen en zou nauwelijks nog bewegen over een frontlijn van zo'n zevenhonderd kilometer. Er zou nog een tweede en derde slag volgen met chloor- en mosterdgas bij Ieper en Passendale. Na de Russische revolutie in 1917 en de intrede van de VS in het oorlogsgebeuren volgt de ineenstorting van de Duitse frontlinie. Het resultaat was een enorm verlies aan manschappen aan beide zijden en op alle fronten.

Hoofdstuk IV De Somme 1916. Hierbij gaat het om de ongelooflijke tragedie van de Frans/Britse tegenaanval waar 100.000 manschappen verloren gingen met nauwelijks enkele kilometers terreinwinst. Hierbij werd voor het eerst geëxperimenteerd met zeer primitieve tanks, echter zonder veel succes.

Hoofdstuk V Arras 1940. Hier beginnen wij aan de 'velden van eer' gedurende de tweede Wereldoorlog die eigenlijk het gevolg was van de eerste. De Duitse opmars verliep hier veel fortuinlijker ('Blitz-oorlog') dan in de vorige. Vele misverstanden en de defecte radioverbindingen worden beschreven en ook de tragedies als gevolg van de ijdelheid en de ego's van bevelhebbers. Een betere topografische schets en betere informatie over de bewapening had het de lezer wel makkelijker gemaakt.

Hoofdstuk VI : Operatie Goodwood 1944 of de invasie aan de Normandische kust. Deze episode ligt velen nog nader bij in het geheugen en hier worden de krijgsverrichtingen van Eisenhower (V.S.) en Montgomery (G.B.) uitvoerig belicht.

Hoofdstuk VII Het Ardennenoffensief en de nederlaag.

Ook deze episode is nog in het geheugen van velen aanwezig en ook hier kan men kennis maken met tragische vergissingen in oorlogsvoering met zeer noodlottige gevolgen en verlies aan mensenlevens. Op 17 januari was de Ardennen-slag zogoed als voorbij. Op 31 januari stonden vier miljoen geallieerde soldaten aan de Duitse grens.

MEDEDELING

Voordrachtencyclus

GESCHIEDENIS VAN DE GENEESKUNDE

in het kader van de Jonckheere Stichting

19 oktober 2007	Broeder Jacob en Dokter Grijzenbaard, voorlopers van de moderne chirurgie. Dr. J. Bouckaert
9 november 2007	Philip Verheyen (1648-1710) en de anatomie aan de K.U.Leuven Prof. Dr. R. Suy
23 november 2007	Humoren of hormonen. De wisselende inzichten in de endocrinologie. Prof. Dr. R. Rubens

Vergaderzaal van de Faculteit Geneeskunde

en Gezondheidswetenschappen

Universitair Ziekenhuis Gent (1 P6)

telkens op vrijdag van 17.30 tot 18.30

Accreditering aangevraagd in rubriek 6

Inschrijving niet verplicht: toegang vrij

BRIEFWISSELING

Van: Dr. Joost Rampelberg

Aan: VGV

Ganshoren, 9 juli 2007

Beste Collega's,

Ik krijg een document van een Dr. Vercruysse (zie tekst hieronder), die mij aanspreekt als confrater, waar in het Nederlands de term collega gebruikelijk is - vanwege een Federale raad voor de Huisartsenkringen.

Het wil mij voorkomen dat er geen Federale Raad voor de Huisartsenkringen moet bestaan doch dat dit een gemeenschapsmaterie moet blijven.

Ik wilde vragen dat het VGV de nodige stappen zou ondernemen bij de politiek verantwoordelijke bij de Vlaamse gemeenschapsregering en het Vlaamse Parlement om een eind te maken aan de progressieve recuperatie van gemeenschapsbevoegdheden door de federale overheid.

Met dank en vriendelijke groet,

Dr. Joost Rampelberg

Geachte confrater,

De federale minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid heeft aan de Federale Raad voor de Huisartsenkringen voorgesteld om een campagne uit te werken om het imago van de huisarts op te krikken en om de aandacht te vestigen op het GMD.

Het feit dat er steeds vaker een beroep wordt gedaan op de ziekenhuiswachtdiensten of op geneesheren-specialisten, de uitstap uit het beroep en het afhaken van de jongeren, de ware crisis die zich laat voelen in de huisartsgeneeskunde, ... Al die factoren zijn misschien voor een deel het gevolg van een geknakt imago van het beroep van huisarts, zowel in de media als in de zorgstructuren.

Er zijn uiteraard andere redenen die te maken hebben met onze werkomstandigheden, onder meer de administratieve overlast waarmee we te kampen hebben.

Niettemin hebben wij onze goedkeuring verleend aan de minister omdat wij vinden dat een herwaarderingscampagne wenselijk is en kan helpen bij het beter bekend maken van het GMD bij onze bevolking.

We hebben dus een campagne uitgewerkt die binnenkort van start gaat.

De Federale Raad voor de Huisartsenkringen heeft de nadruk willen leggen op het imago van de huisarts, die dicht bij zijn patiënten staat, makkelijk toegankelijk is en die open staat voor alle gezondheidsproblemen. Er wordt gewezen op de centrale rol die de huisarts vertolkt in de organisatie van de gezondheidszorg. Het Globaal Medisch Dossier staat symbool voor deze functie.

Een ietwat indringende TV-spot bestemd voor het grote publiek zet de rol van de huisarts in de verf en vraagt om empathie en begrip voor ons beroep.

Via affiches en folders worden ons beroep en het GMD op een ernstigere manier voorgesteld. Beide worden, met de steun van de mutualiteiten, op ruime schaal verspreid in onze praktijken, in de lokalen van de mutualiteiten, de apotheken, de spoeddiensten van de ziekenhuizen en op andere plaatsen waar er vaak patiënten komen.

Een betere implementering van het GMD zal een belangrijke etappe worden in de bevestiging van de centrale plaats van de huisarts in ons zorgsysteem.

Iedere burger zou moeten beschikken over een GMD bij zijn huisarts.

Het zijn wij die onze patiënten, al onze patiënten, kunnen motiveren om een GMD te openen.

Deze campagne kan ons helpen om het onderwerp ter sprake te brengen bij patiënten die deze stap nog niet hebben gezet.

Ter herinnering hebben wij een kort overzicht gemaakt van de regels voor het openen en verlengen van een GMD.

In bijlage vindt u:

- 1) Een overzicht van de voorwaarden voor het aanleggen van een GMD*
- 2) Een aantal folders*
- 3) Affiches om in uw wachtzaal op te hangen*

Wenst u bijkomende folders of wenst u uw mening te laten kennen in verband met de campagne?

Dan kunt u zich wenden tot:

*De Federale Raad voor Huisartsenkringen
FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
Eurostation - Blok II
Victor Hortaplein, 40 Bus 10
B-1060 BRUSSEL
CFCMG_FRHAK@health.fgov.be*

Wij hopen hiermee zo goed mogelijk aan uw verwachtingen te hebben voldaan.

Met collegiale groeten,

*Voor de Federale Raad voor de Huisartsenkringen
Dr. Bernard Vercruysse
Voorzitter*

Van: Prof. Eric Ponette

Aan: Minister-president PEETERS

vrijdag 13 juli 2007

Onderwerp: Tekst met mijn argumenten voor een Vlaamse SZ

Geachte Minister-president,

Vooreerst feliciteer ik U met Uw recente benoeming tot "primus inter pares".

Hierbij bezorg ik U de tekst van de toespraak die ik hield te Mere op 7 en te Genk op 8 juli ll.

Met de meeste hoogachting,

Eric Ponette
Emeritus gewoon hoogleraar faculteit geneeskunde KU Leuven

Van: PEETERS, kabinet

Aan: Prof. Eric Ponette

maandag 16 juli 2007

Onderwerp: Tekst met mijn argumenten voor een Vlaamse SZ

Hooggeachte Heer Professor,

Ik dank u voor uw vriendelijke felicitaties.

De tekst van uw toespraken heb ik met veel aandacht gelezen en hebben mij erg geboeid.

Zoals u weet hebben wij er in het CD&V verkiezingsprogramma uitdrukkelijk voor gekozen om de sociale zekerheid en de personele solidariteit federaal te behouden. Wel pleiten wij voor een volledige overheveling van de bevoegdheden inzake het gezondheidsbeleid naar de gemeenschappen, met een maximale bestedingsautonomie voor de gemeenschappen.

Desalniettemin heb ik goed nota genomen van uw argumentatie.

Met de meeste hoogachting,

Kris Peeters
Minister-president

Van: Luc Goutry

Aan: VGV

tav. dr. Jan Van Meirhaeghe, voorzitter VGV

maandag 3 september 2007

Geachte Dokter,

Ik dank u hartelijk voor het mij toesturen van het tijdschrift.

Met vriendelijke groeten,

Luc GOUTRY
Volksvertegenwoordiger – Quaestor

Van: Jan Peremans

Aan: Gazet v Antwerpen

CC: Raad van Bestuur VGV

donderdag 20 september 2007

Onderwerp: GPS

Waarde Redactie,

U schrijft (GVA 20 september) dat om de Europese GPS te redden, de Commissie 3.4 miljard Euro nodig heeft. "... 3.4 miljard is heel veel geld, maar wel voor een project waarmee de EU in één klap fors de leiding neemt op het vlak van satellietnavigatie".

Als Vlaanderen nu eens gedurende 4 maanden het onderhoudsgeld voor Wallonië (België) aan Europa zou geven. Vlaanderen zou in één slag wereldberoemd worden en niet hoeven te wanhopen voor zijn "imago" wanneer het onafhankelijk wordt. Ze zouden staan te drummen aan onze voordeur!

Met vriendelijke groeten,

Jan Peremans
Cogelslei 13
2640 Mortsel

Van: Debruyne Geert

Aan: De Standaard

CC: Raad van Bestuur VGV

donderdag 27 september 2007

Onderwerp: Gewijzigde beeldvorming?

Waarde Redactie,

Een merkwaardige wijziging deed zich de laatste maanden in de beeldvorming bij de adepten van en tegen verdere staatshervorming voor.

Het vendelzwaaien, de landsknechttrommels, de demagogische kretologie, vaak als uiting van frustratie, blijven sedert enige tijd duidelijk achterwege. Nu komen de Vlaamse voorstanders van verdere bevoegdheidsoverdracht met weldoordachte en vanuit socio-economische, financiële en communautaire (de gemeenschap!) hoek goed beargumenteerde dossiers aan. Andersom echter vergaat het de conservatieve unitaristen van la Belgique à papa. Het Belgische establishment zoekt het nu in demagogie, een pakkende greep in de altijd scorende vergaarbak van de goeie oude tijd, de welwillende monarchie en als ultimatum de nooit in wederkerigheid aangetoonde Belgische solidariteit. Een blik BV's geopend en driekleurvlaggen aan het balkon of vensterraam. Och, waarom zelfs geen Brabançonne gezongen voor TV?

Is er dan toch wat ernstigs aan de hand in dit land?

Geert DEBRUYNE
Admiraalstraat 123
9070 Destelbergen

Ieder volk dient de morele verantwoordelijkheid voor zijn verleden op zich te nemen – ook voor de smadelijke kanten ervan. Hoe kan het dat doen? Door te proberen te *begrijpen*: waarom heeft men zoiets laten gebeuren? Waar lag in dezen *onze* fout? Zou dat nogmaals kunnen gebeuren?

Alexander SOLZJENITZYN – NRC–
HANDELSBLAD - 01/09/2007 (overge-
nomen uit Der Spiegel)

Maar feit is dat de jonge generatie Vlamingen zich in het hoofd al onafhankelijk voelt. Al dat Belgische gedoe interesseert hen niet meer. En de Franstaligen beseffen dat nog altijd niet.

Antoinette SPAAK – KNACK –
05/09/2007

Maar ik heb wel talloze gesprekken gevoerd met politici die me zeiden hoe moeilijk het was (geworden) om samen met de Franstalige Belgen het land te besturen. En dat waren, voor alle duidelijkheid, geen Blokkers of Volksunie'ers of NVA'ers. Ik heb gemerkt hoe zij daardoor evolueerden naar feitelijk separatisme.

Siegfried BRACKE – multi-
blog.vrt.be/siegfriedbracke – 10/09/2007

Het is geen schande te blijven getuigen dat het christendom, ondanks zijn momenten van falen, samen met andere tradities ons ideeëngoed heeft bepaald en deze onvoltooide democratie mee heeft opgebouwd.

Réginald MOREELS, Benoit LANNOO en
Bianca DEBAETS – DE STANDAARD –
11/09/2007

Als Franstalig België dan toch zo begaan is met het voortbestaan van België, zou Vlaanderen beter het nakende failliet van België uitspelen, eerder dan altijd maar weer terug te grijpen naar de resoluties van het Vlaams Parlement. Uiteindelijk kan België maar financieel overleven als de deelstaten meer bevoegdheden krijgen en moeten financieren.

Wim VAN DE VELDEN – DE TIJD –
13/09/2007

Observer, ces jours-ci, la Belgique se déchirer entre Flamands néerlandophones et Wallons francophones rappelle comment une nation est fragile, quand elle n'est plus soudée par une identité commune ou un même sentiment d'appartenance.

Ivan RIOUFOL – LE FIGARO –
14/09/2007

RAAD VOOR ADVIES

Prof. Dr. Rik Casteels, K.U.Leuven
Dr. J. Daels, Het Vlaamse Kruis
Dr. E. De Bleeker, oud-voorzitter VVMV
Prof. Dr. L. Denis, directeur Oncologisch
Centrum Antwerpen
Prof. Dr. W. Dierick, U.Antwerpen
Dr. C. Geens, voorzitter Alumni
geneeskunde K.U.Leuven
Dr. J. Huyghe, Kon. Acad. Geneeskunde
Prof. Dr. Jan Peers, K.U.Leuven
Prof. Dr. K. Van Camp, U.Antwerpen
Prof. Dr. P. Van Cauwenberge,
rector U.Gent
Prof. Dr. G. Verdonk, U.Gent
Dr. R. Verhaert, V.V.K.

RAAD VAN BESTUUR

Voorzitter: Dr. Jan Van Meirhaeghe
Ondervoorzitter: Dr. R. Vermeulen*
Secretaris: Dr. Bart Garmyn
Penningmeester: Dr. J. Dockx
Cultuur: Dr. J. Dockx
Leden: Prof. Dr. A. Baert, Dr. G. Celen,
Dr. G. Debruyne, Dr. E. De Sutter, Dr. L. Ide,
Dr. P. H. Jongbloet, Dr. R. Lenaerts*,
Dr. J. Peremans, Prof. Dr. E. Ponette*,
Dr. D. Van de Voorde, Dr. J. Van Meirhaeghe

* oud-voorzitter

Lidgeld V.G.V.

Gewoon lid	€ 45.00
Tot 10 jaar na diploma	€ 20.00
Arts zonder praktijk	€ 20.00
Steunend lid	€ 75.00
Artsenkoppel	€ 50.00
Artsenkoppel (tot 10 jaar na diploma of zonder praktijk)	€ 25.00
Abonnement "Periodiek" voor niet leden	€ 20.00

KBC nr. 407-3062251-47

Secretariaat V.G.V.: Ergo de Waellaan 3 – bus 14
2100 Deurne – Antwerpen - Tel: 03/322.28.50 – Fax: 03/322.45.14
e-post: info@vgv.be - webstek: www.vgv.be
Het secretariaat is open alle werkdagen van 9 tot 13 uur

Uitgave van het VGV

- ⚙ Redactieraad: Prof. Dr. A. Baert, Dr. J. Dockx, Dr. J. Gyselinck, Dr. Piet Hein Jongbloet, Dr. R. Lenaerts, Prof. Dr. E. Ponette, Dr. J. Van Meirhaeghe
- ⚙ Verantwoordelijke uitgever: Dr. J. Van Meirhaeghe, Koolkerkesteenweg 76, 8340 Oostkerke
- ⚙ Hoofdredacteur: Dr. J. Gyselinck, Tournibois 5, 7880 Vloesberg
- ⚙ De gepubliceerde bijdragen verschijnen onder de verantwoordelijkheid van de auteurs
- ⚙ Drukkerij Jules De Winter, Kleine Markt 13, 2000 Antwerpen, Tel. 03/232.20.22, Fax. 03/225.15.84